

LUKÁŠ KOMÁREK

4360

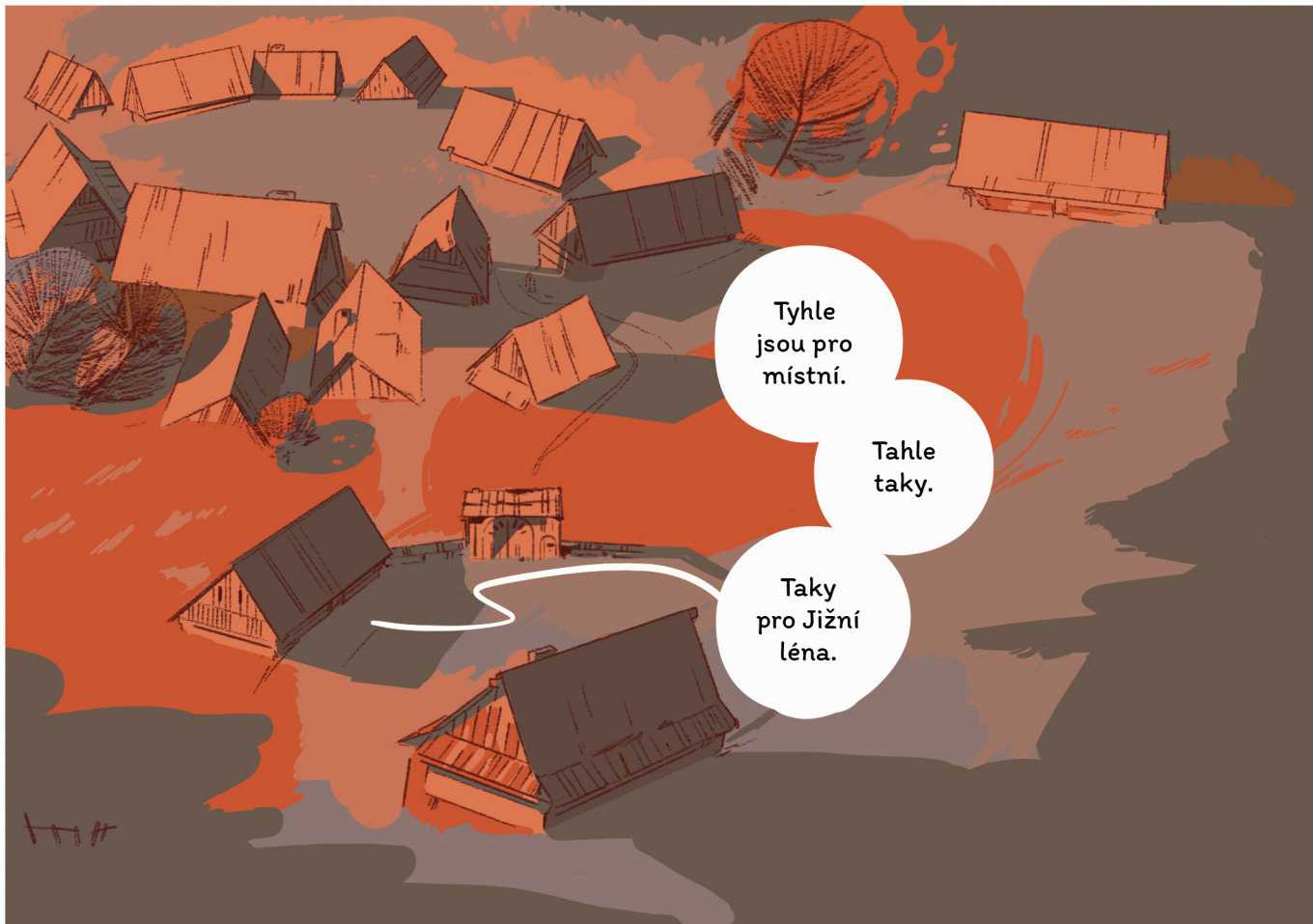

l.

„Vidíš tam před sebou ty tři kopečky? Bude na nich mnoho různých květů; ale chraň tě síla nezemská, abys třeba jen jeden utrhl. Teprve až vykvete kapradí, chyt' je a neobracej se, ať se za tebou děje cokoliv.“

Nikolaj Vasiljevič Gogol
Předvečer Jana Křtitele

Tyhle
jsou pro
místní.

Tahle
taky.

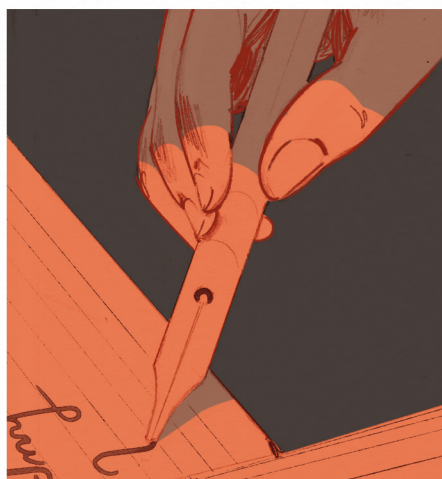
Taky
pro Jižní
léna.

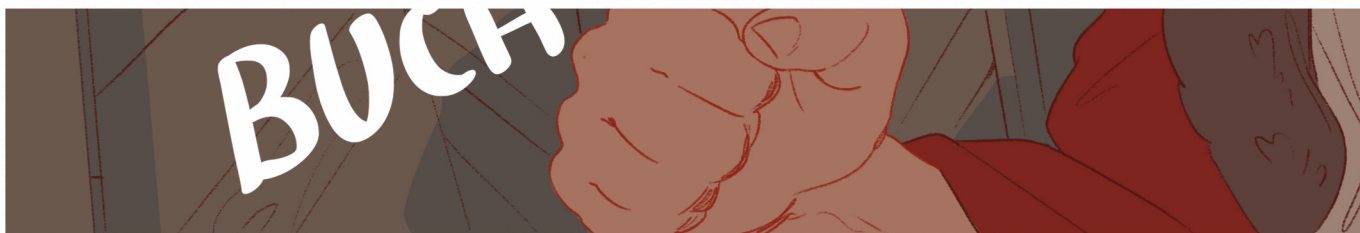

Východní
marka, budou
zbožňovat
těžší látku.

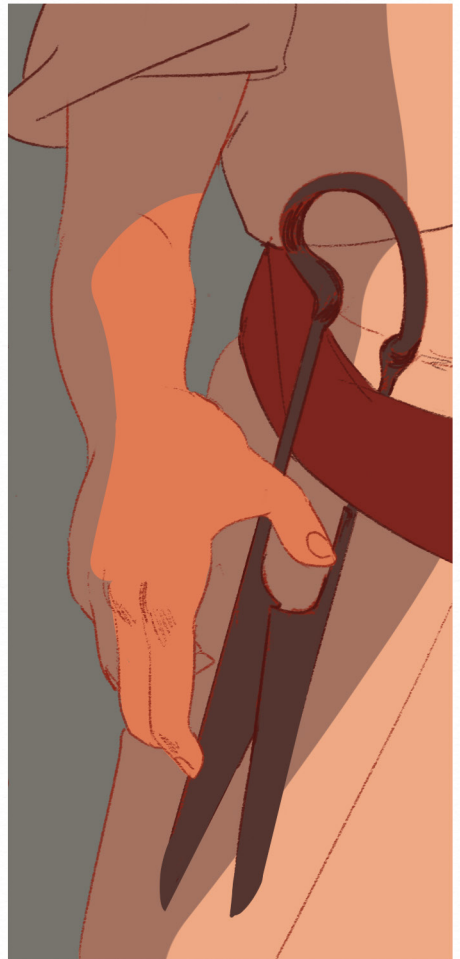
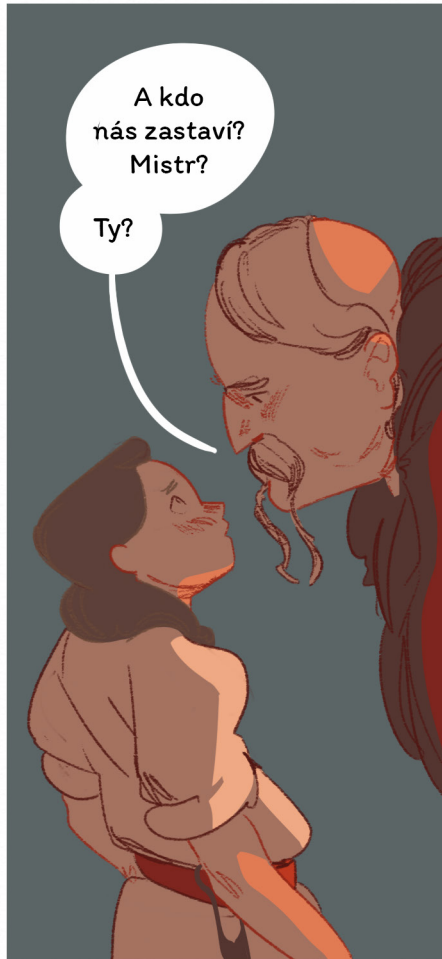
Oh, tahle
si zaslouží jít
na Vysoký
dvůr!

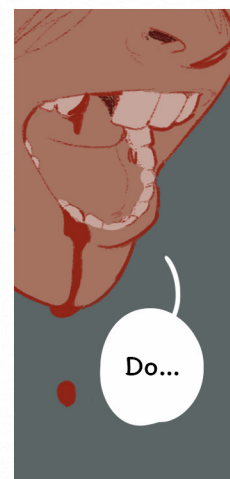
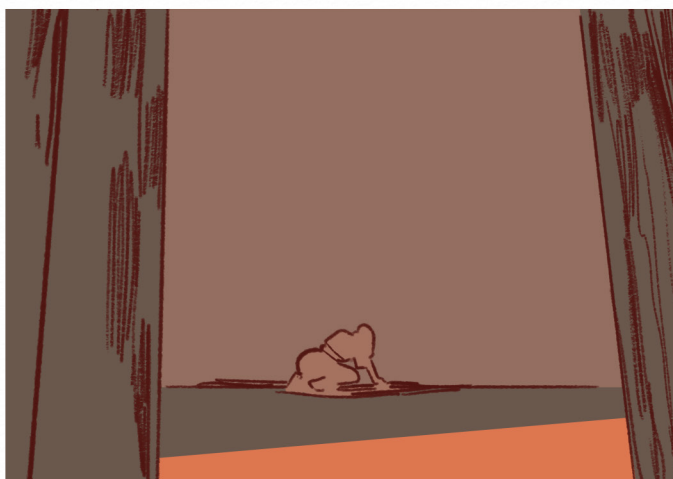
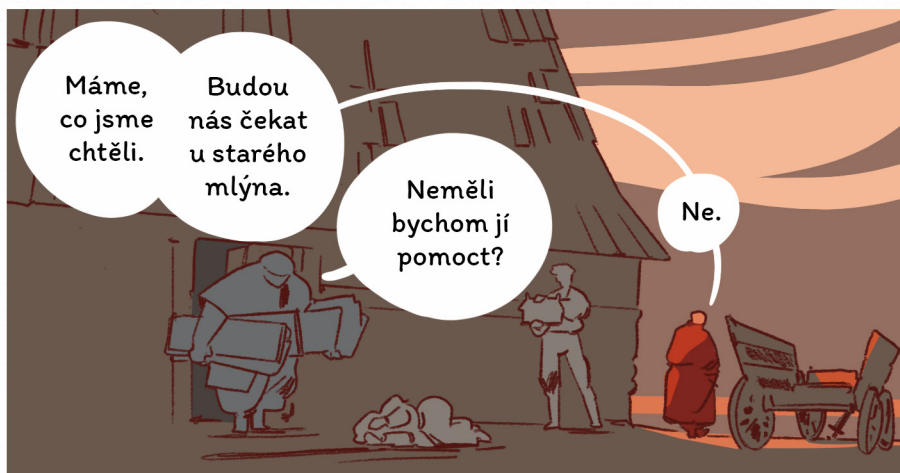

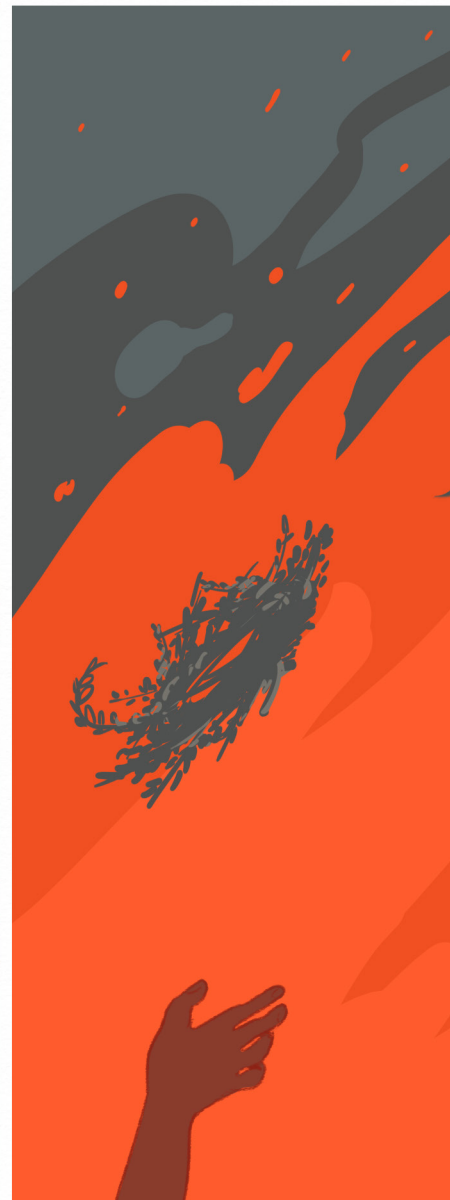

HÁJE!

Mistr
mě zabije!

Do
háje.

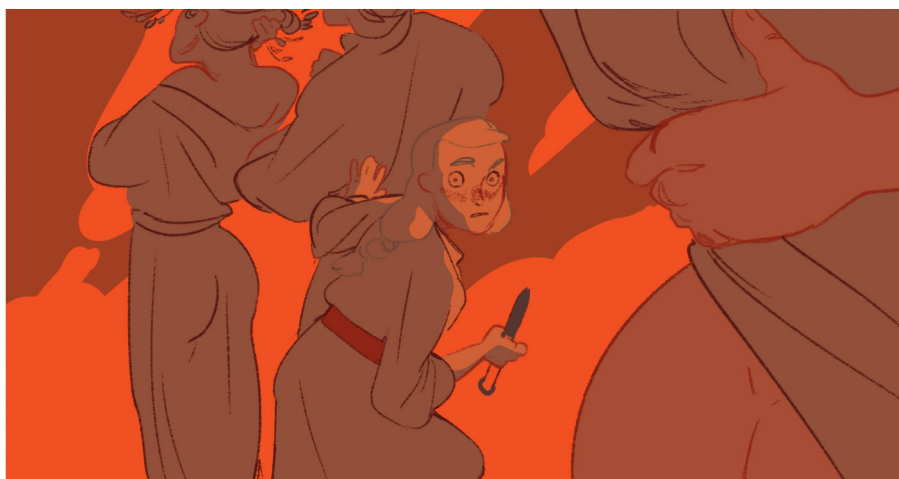
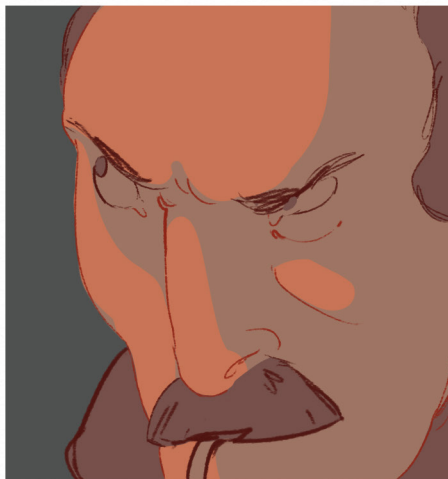

Celou noc
nospala, hej
a putovala
lesy!

Na svatou
noc hledala,
hej a tančila
si s běsy!

Až chlapce
zahlédla,
to se děly
věci!

Mistře!

Ty rarachu, co nehlídáš dílnu?

Že já tě přetřhnu jak HADA!

Nech ji, přece ať si svaté noci užije.

Má na to věk.

Jen si dej pozor na chlapce, děvče, hlavně na zbojníky.

Snadno ti zatočí hlavu těmi povídkami o boji za svobodu.

Počkej, co se ti stalo?

Budou nás čekat u starého mlýna.

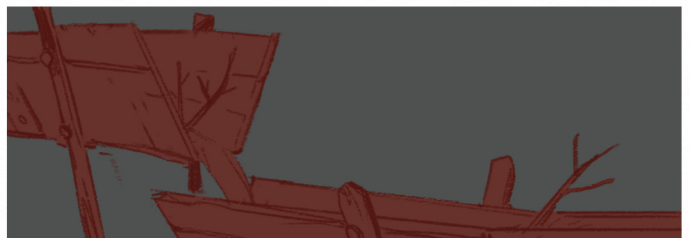
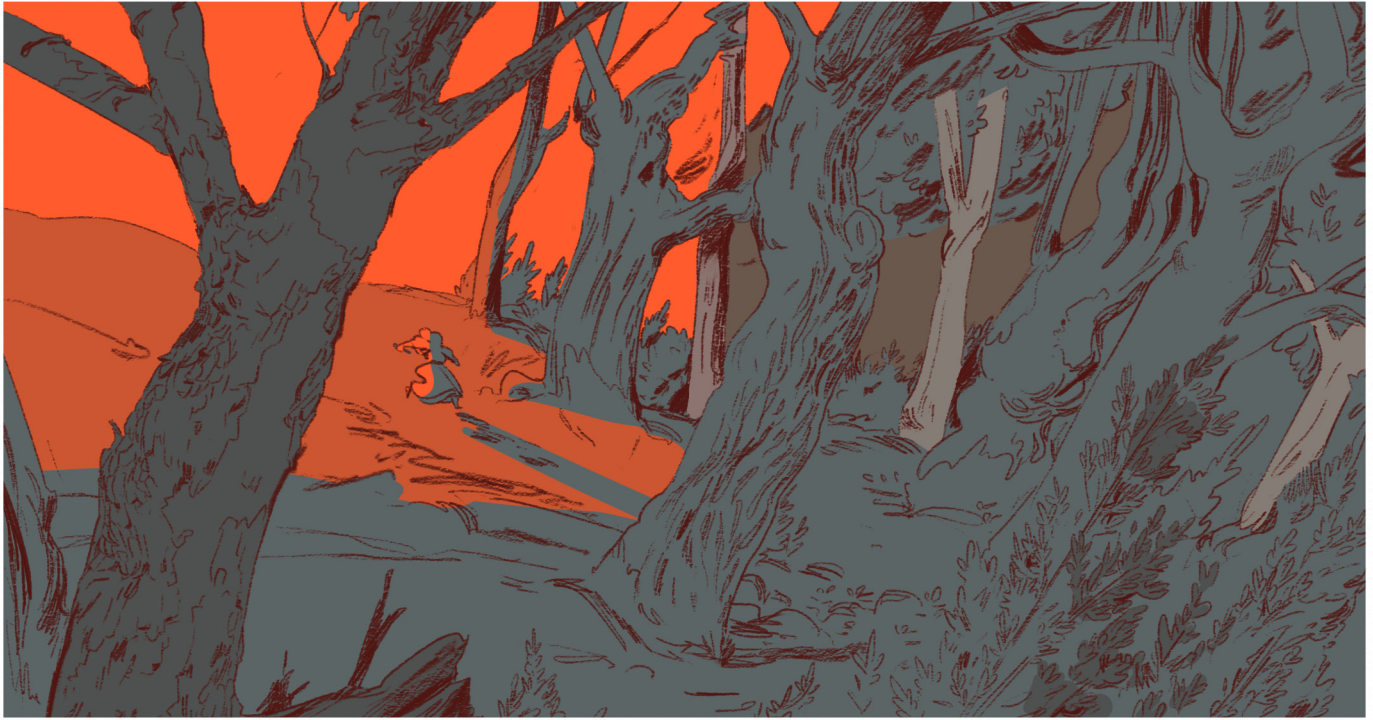

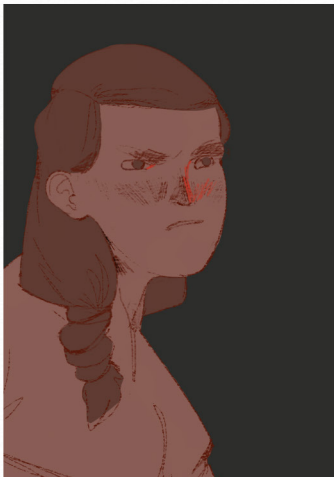
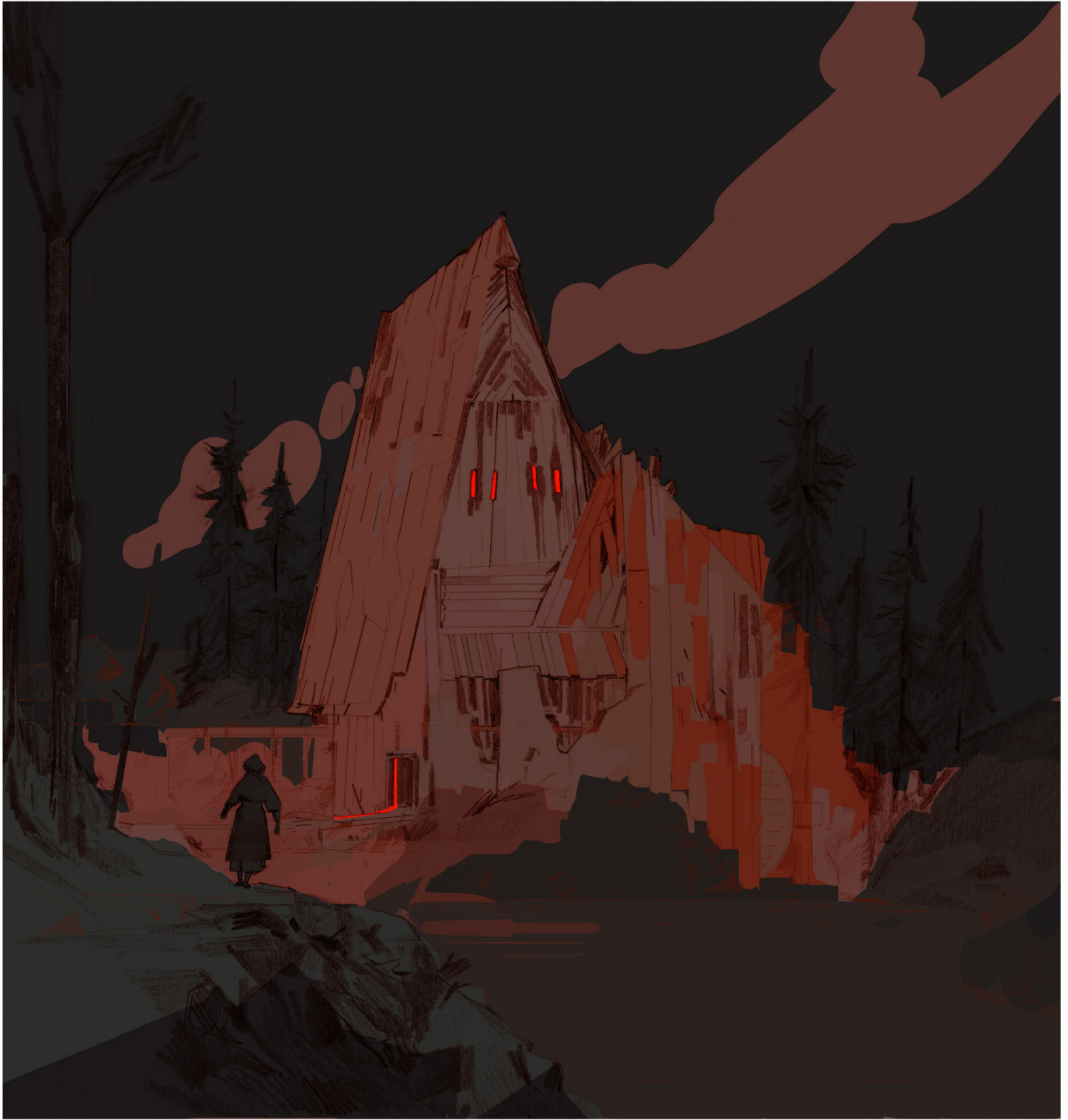
Starý mlýn!

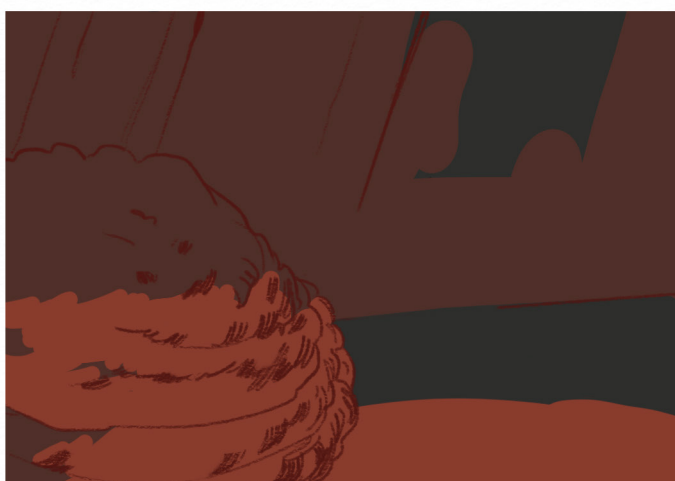
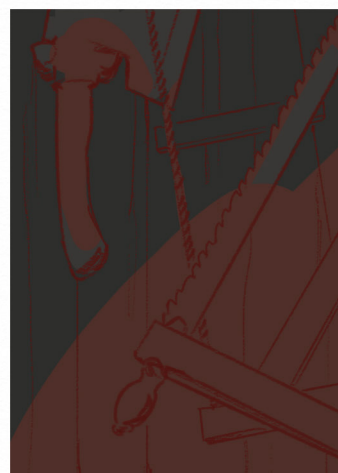
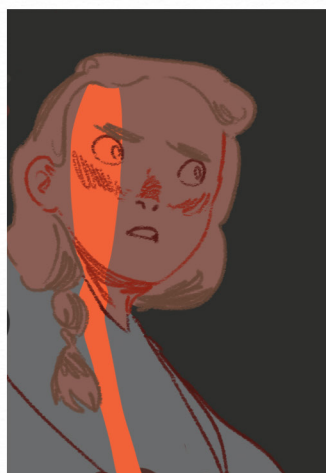
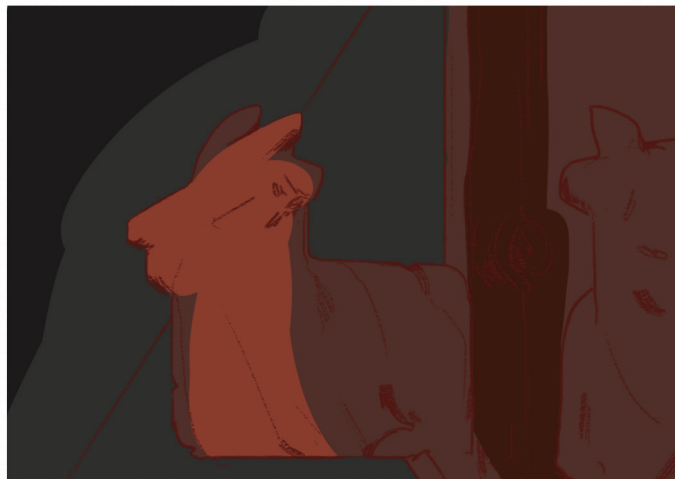
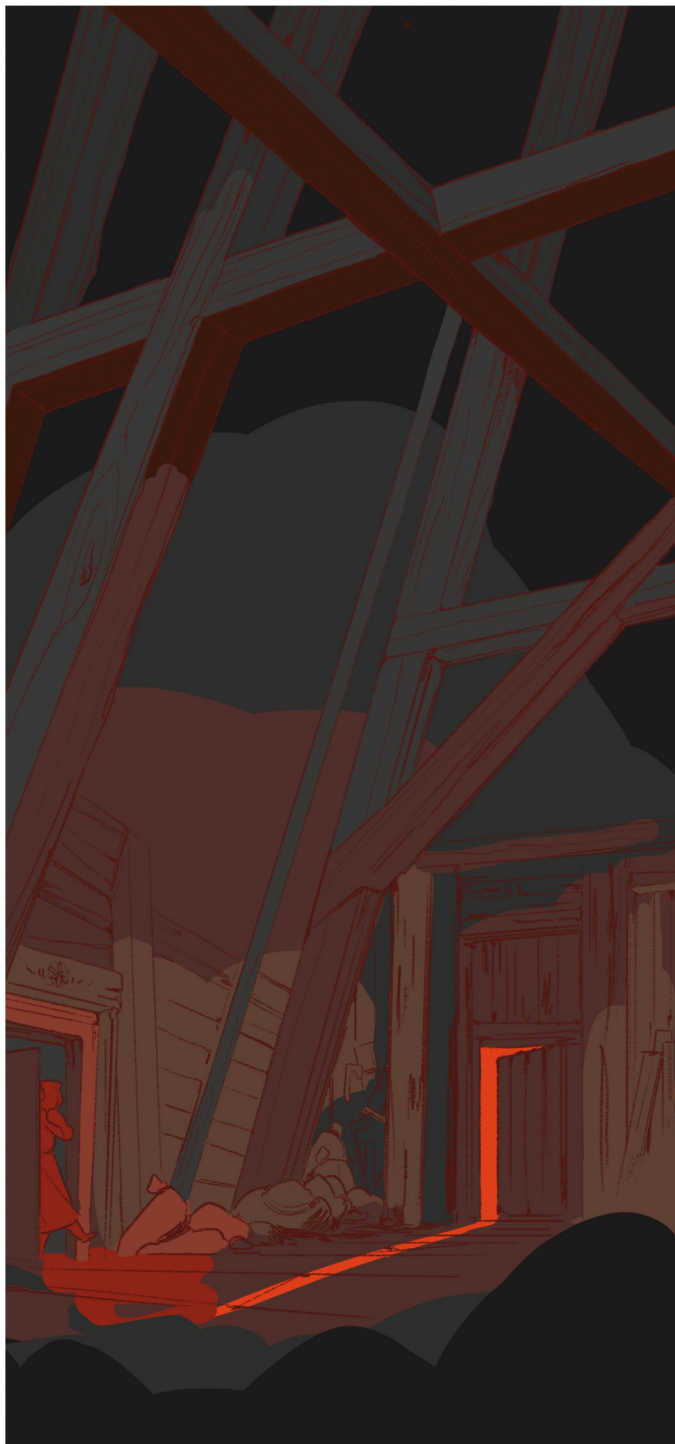
Tam jsou zbojníci. Dám to do pořádku!

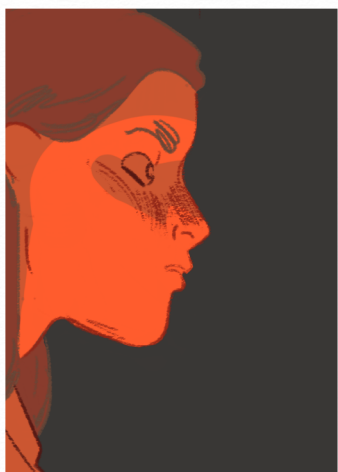
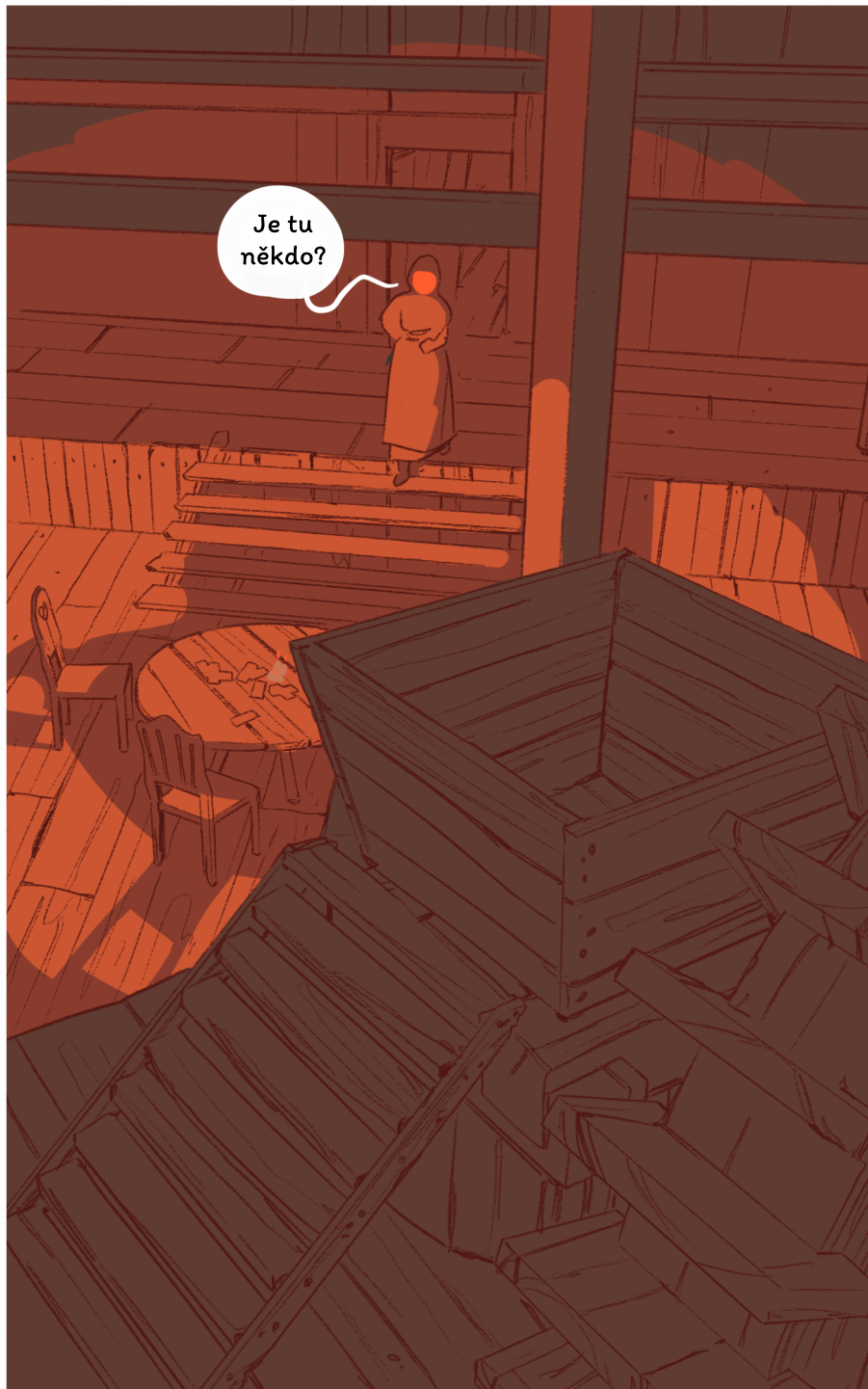

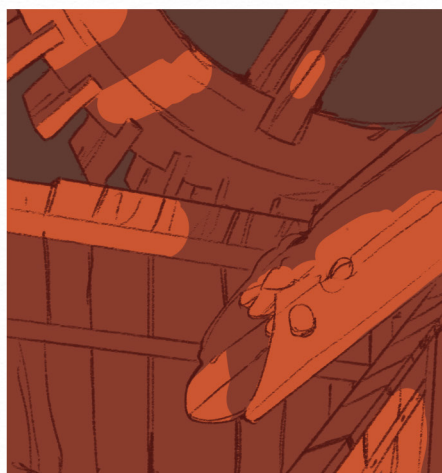
Ale... Zbojníci jsou tady, ne?

Kdo jsi?
Kde jsou zbojníci?

KLAP

Čink

KLAP

Zbojníci v mém mlýně?

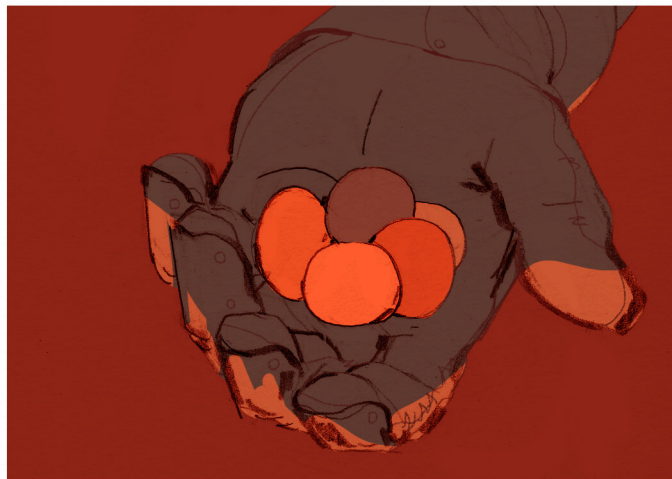
Snad nemyslíš ty nevyhovance? Pár jich tu bylo.

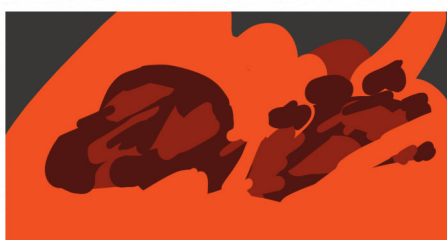
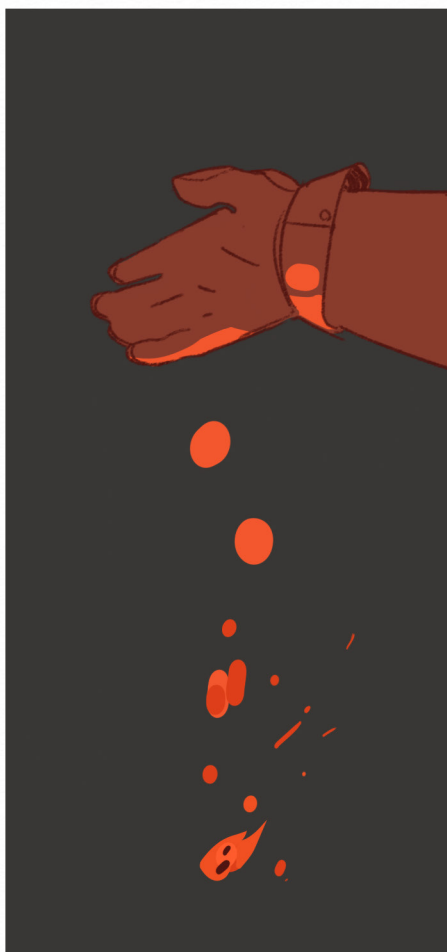
Ale řekněme, že jim nešla karta.

Odešli? Kde je ale zlato, které ukradli?

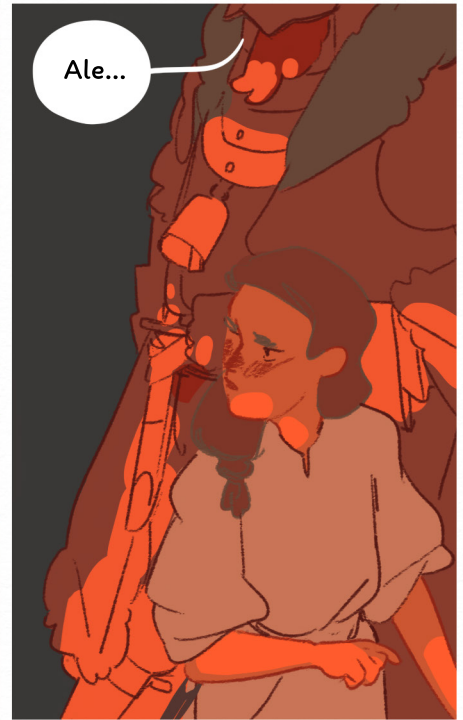

Proč bych ti měla věřit?

Proč bych ti lhal?

Stačí vědět, kde ho hledat. Můžu tě tam zavést.

Ale...

Jak?

Otázka je, či jsi ochotná zaplatit?

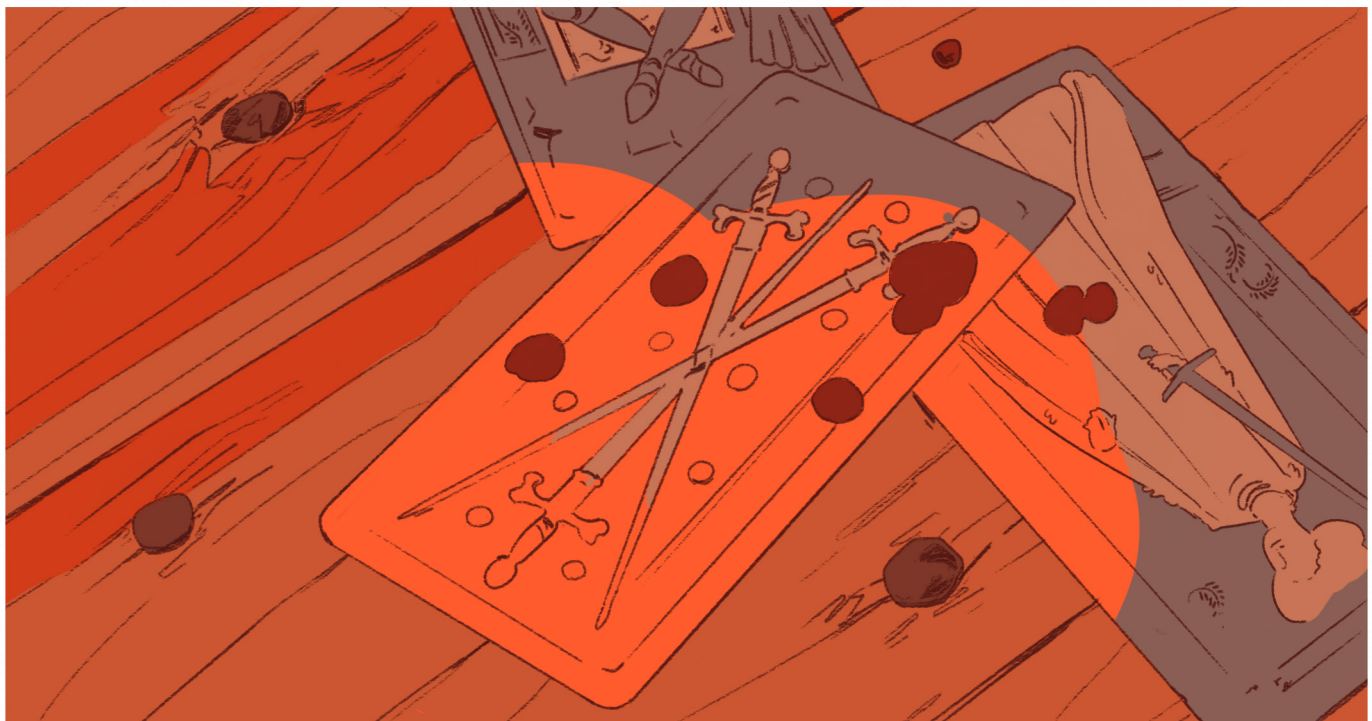
Hledám děvečku pro svou paní.

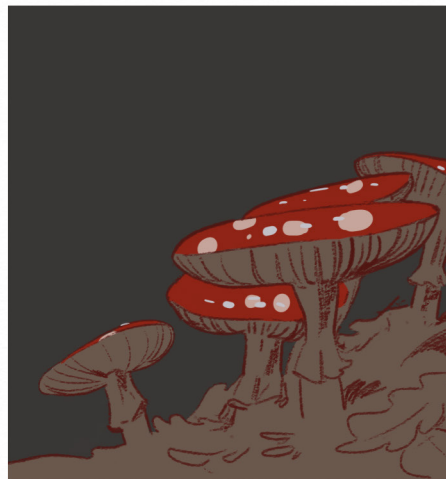
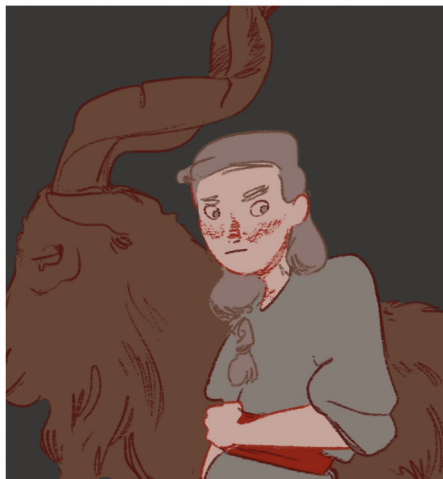
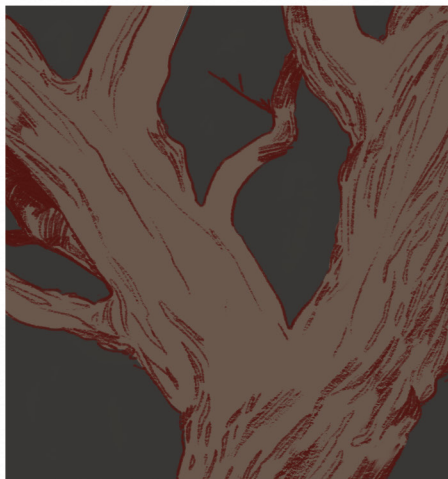
Na rok a den služby. Nic víc.

Už jsem u mistra tkalce.

Ano? Proč jsi nešla za ním?

Co by ti asi řekl? Hm?

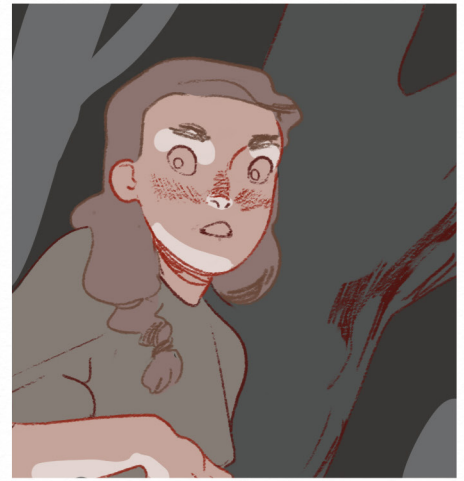
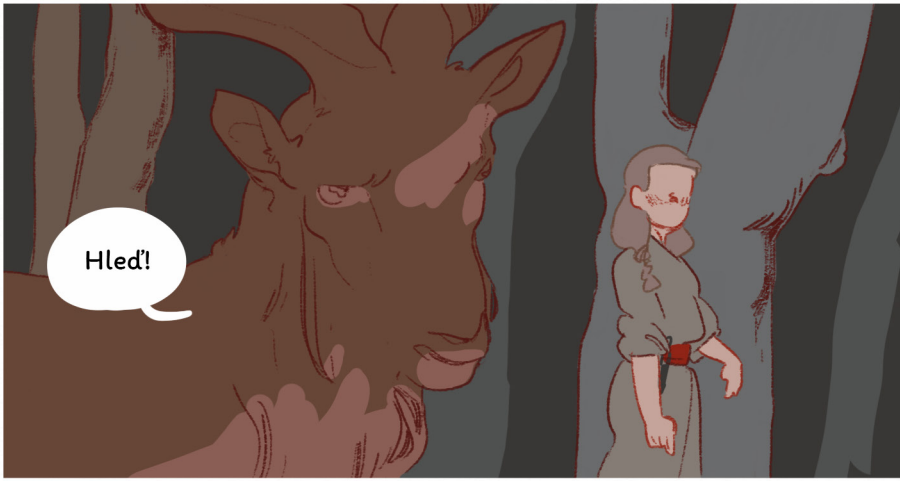

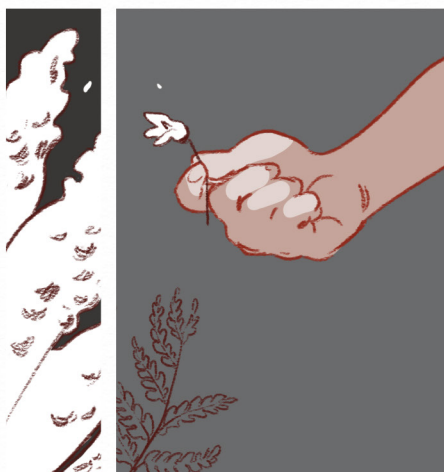
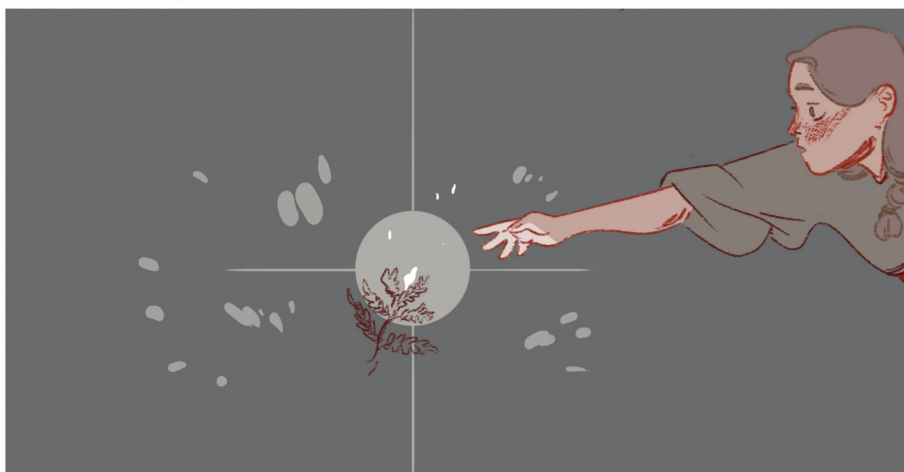
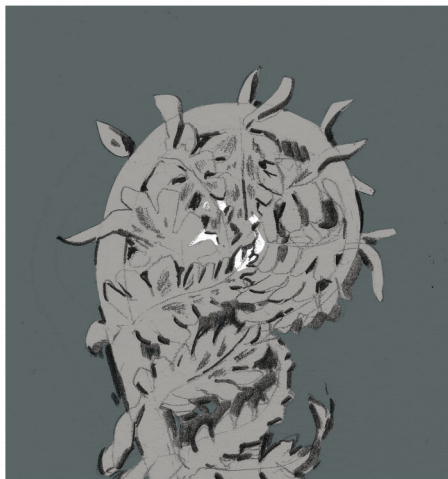
Blíží se
ta hodina.
Tady.

Připrav se
a nedbej reje,
který se spustí.
Hleď si jen
kapradí.

Hned jak
květ upadne,
vezmi ho do dlaní
a vyslov své
přání.

Pouze to
a nic jiného. Na
to nezapomeň.
Rozumíš?

Přeju
si...

Z cesty!
UHNÍ!

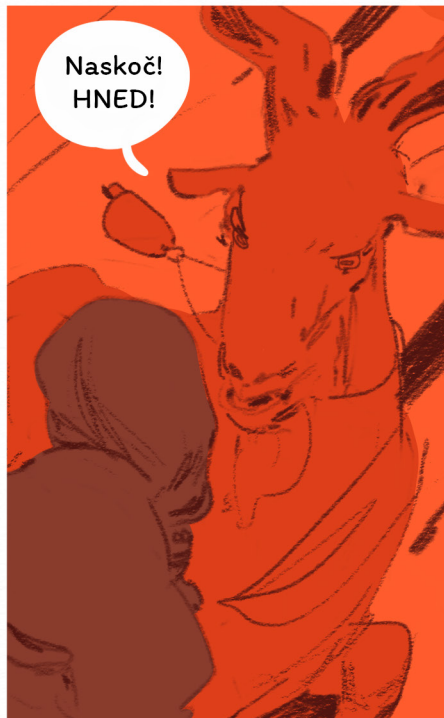
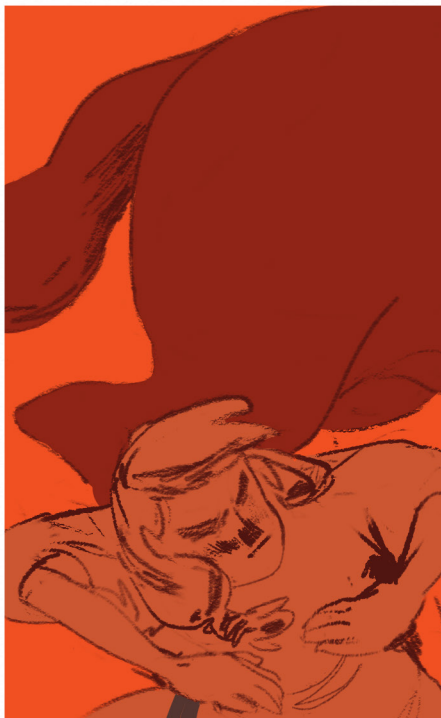
VE JMĚNU
KORUNY!

ZA
KRÁLE!

ČERTE,
pomoz
mi!

Naskoč!
HNED!

Pochyptejte
tu divou
ZVĚŘ!

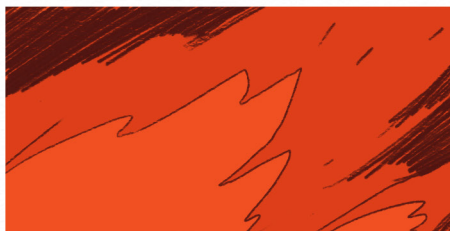
Zažeňte
je do mlýna!
Rychle!

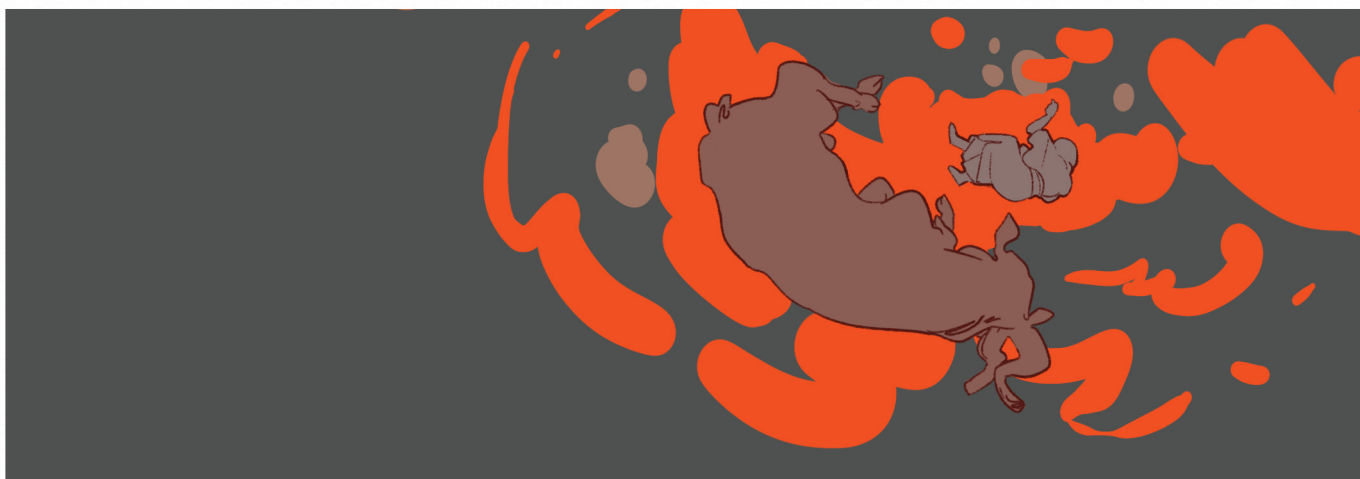
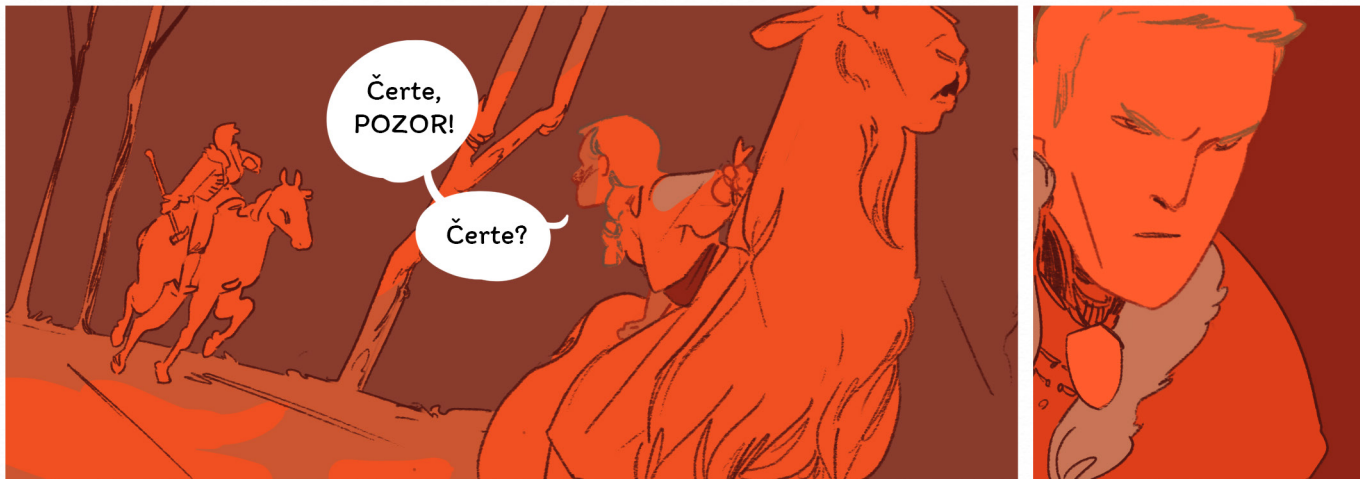
**DRŽTE
ŘADU!**

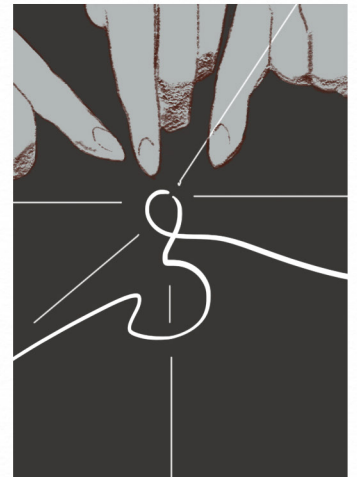
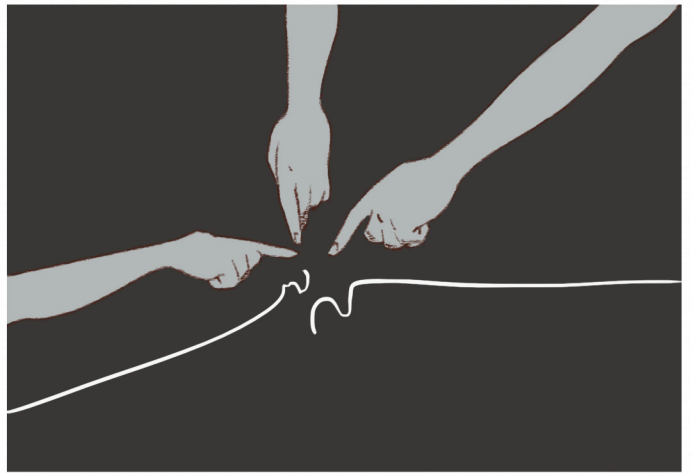
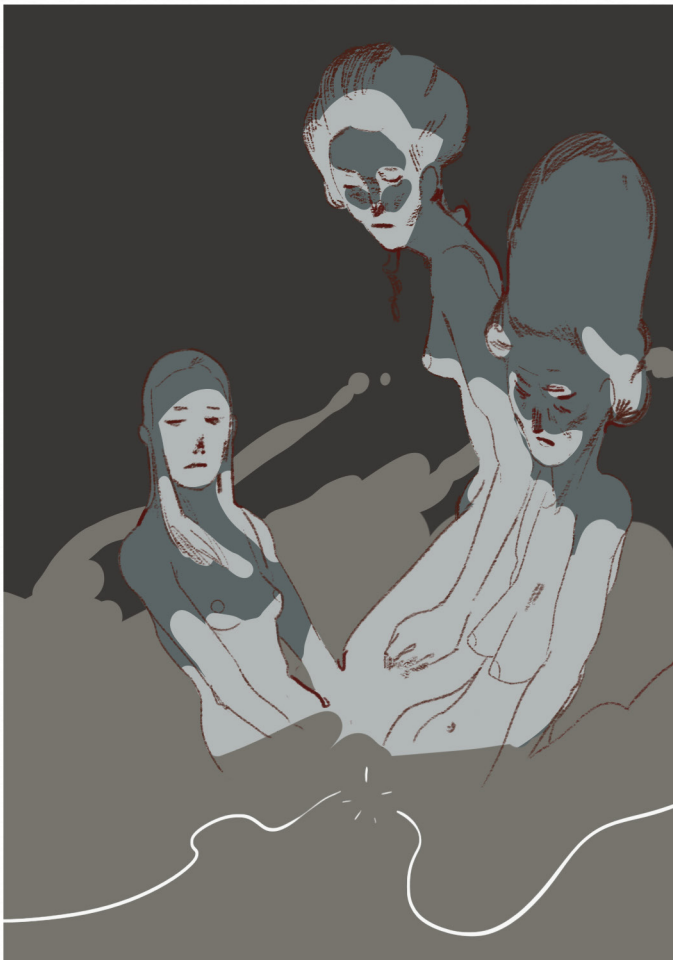
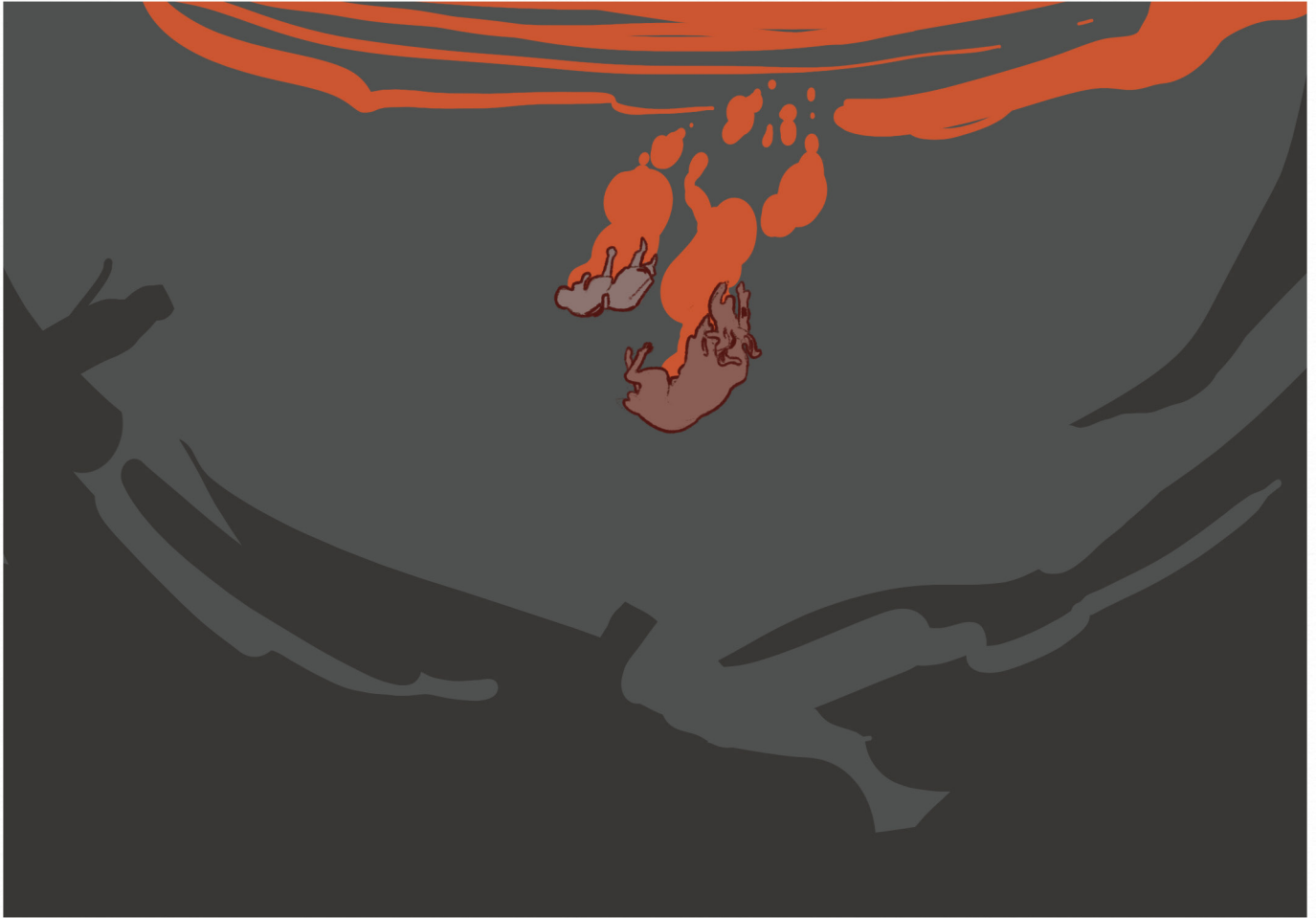
Ty tam,
stůj!

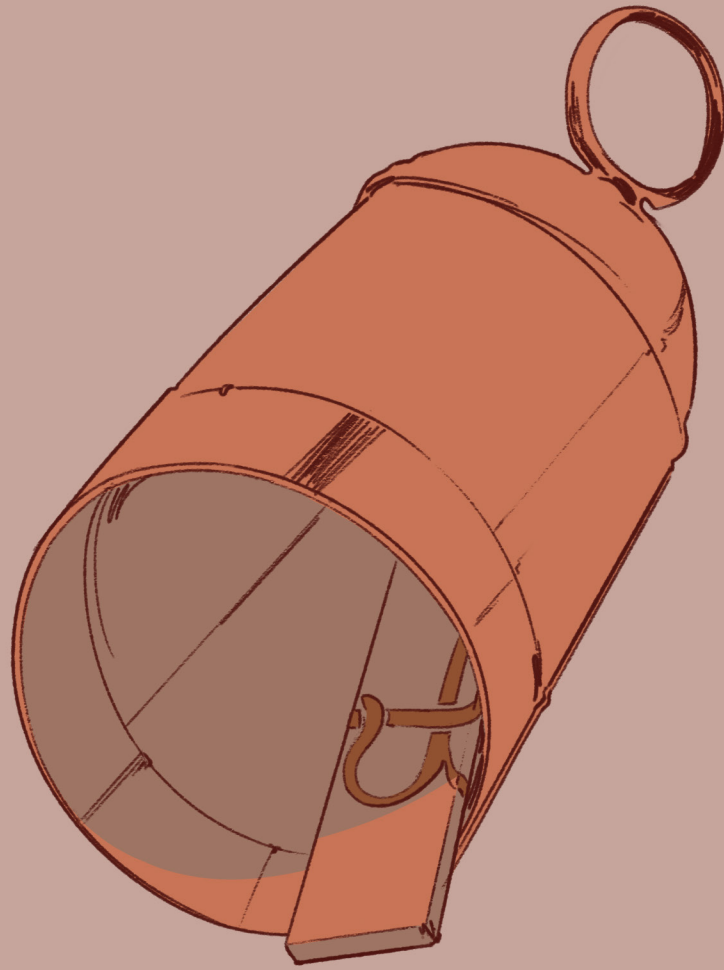
Co
to?

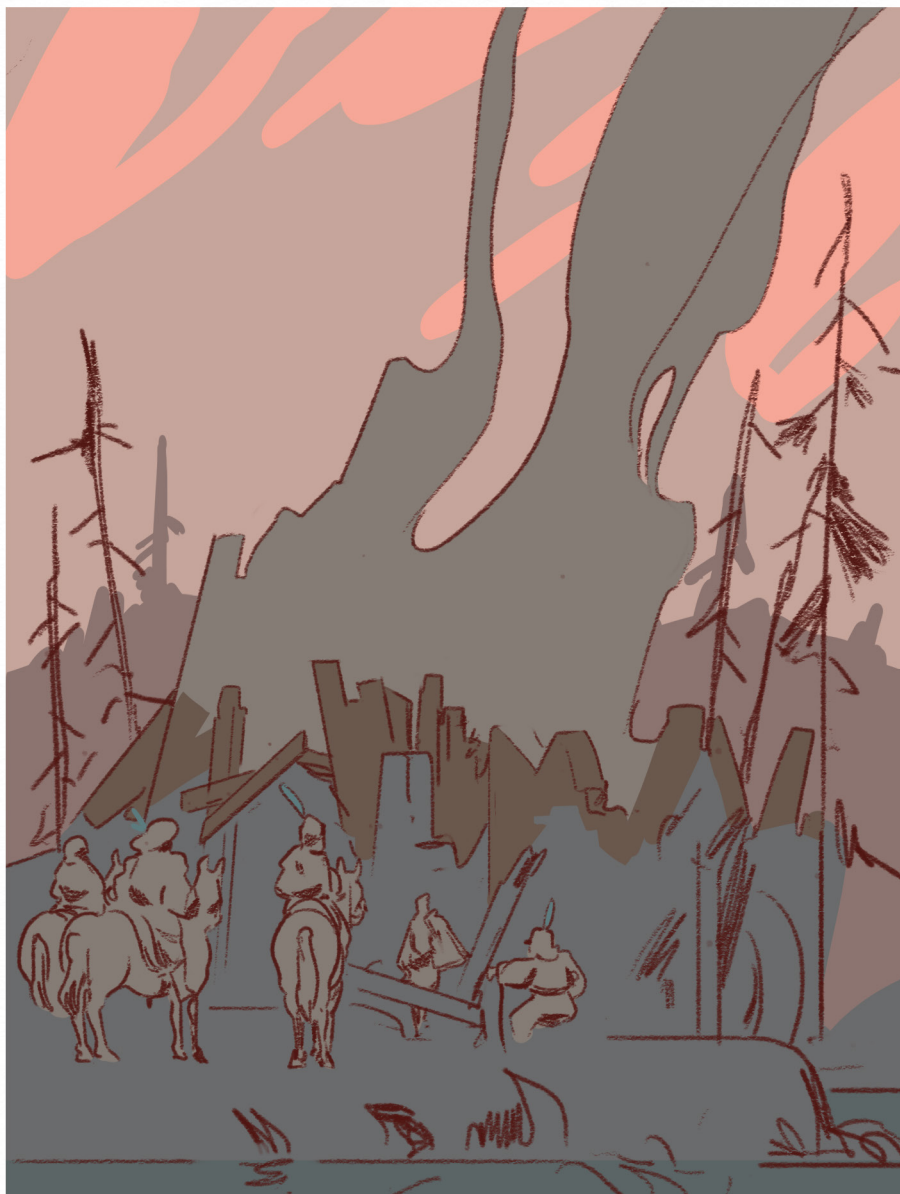
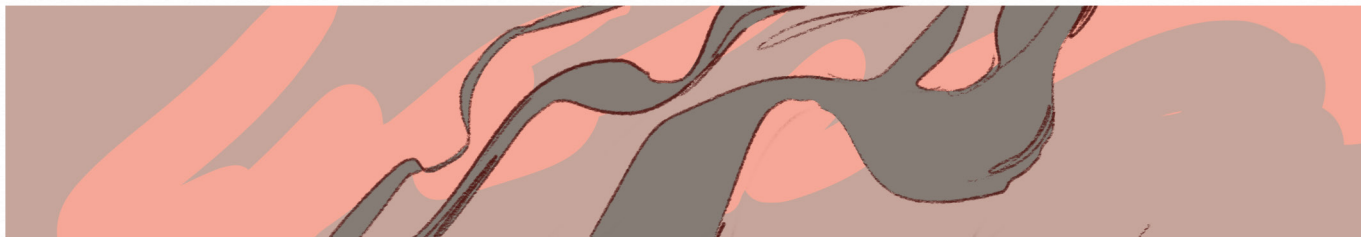

II.

Vydal se na cestu, šel a šel, když tu najednou uvidí pole, na poli vojsko do posledního muže porubané. Ptá se carevič Ivan:

„Jsi-li tu někdo živ, ozvi se! Kdo to tu porubal tak velké vojsko?“

ruské lidové skazky
Marija Morevna

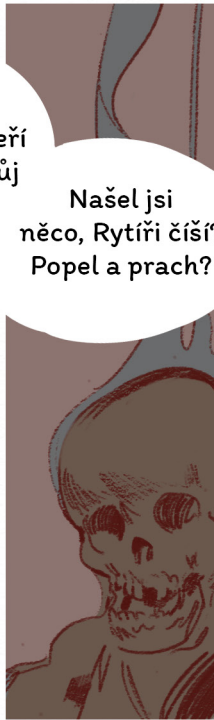
Škoda
jich.

Lituješ snad,
pane, zbojníků?
Nebo kupců, které
zavraždili?

Lituji
chlapců, kteří
zahodili svůj
život.

Našel jsi
něco, Rytíři číší?
Popel a prach?

Směj se,
pane, ale těch
těl je málo. V noci
jsme hnali celou
družinu.

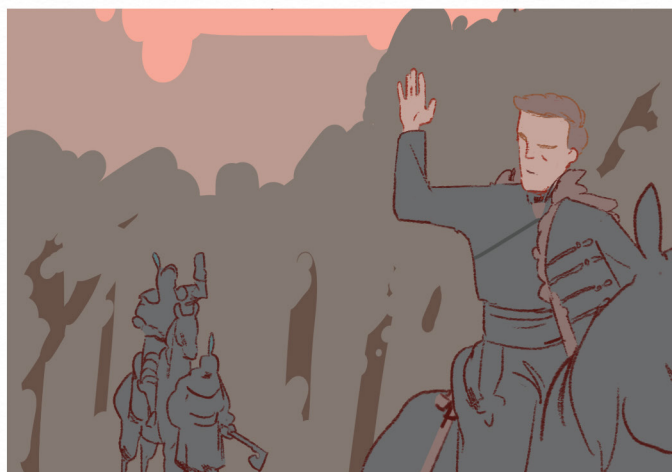
Řeka.

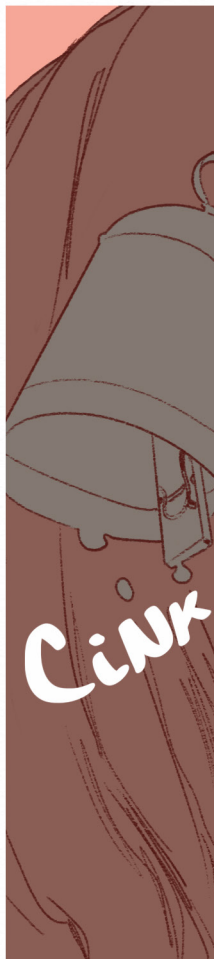
Jistě jich
tam většina
sama naskákala,
aby utekli před
spravedlivým
ohněm.

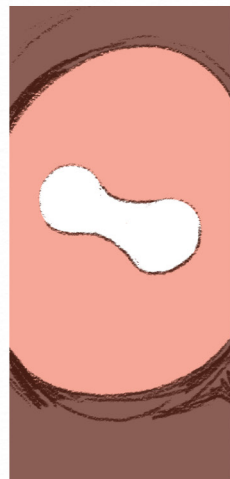
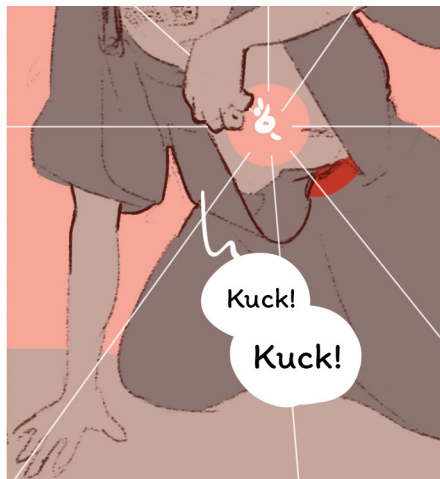
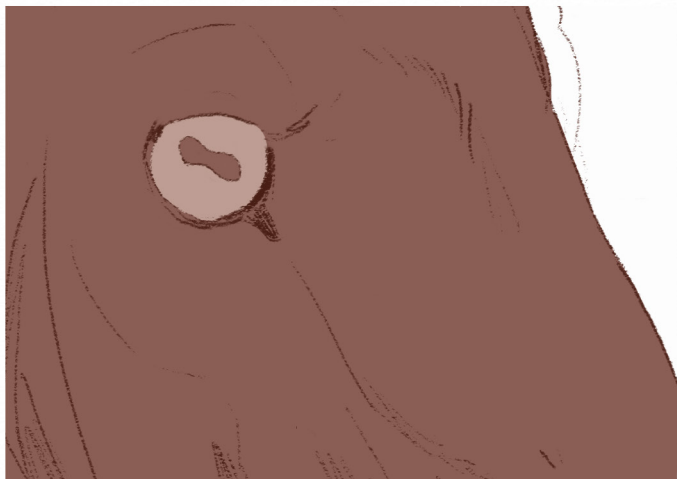
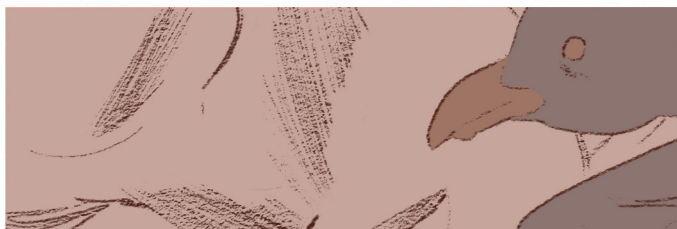

Proud
není silný,
některý z těch
lumpů se mohl
zachránit.

Měli
bychom
se přesvědčit,
že zas nezamoří
stezky.

Jaký život si budeš užívat, až vyjdeš ze služby, Rytíři číší?

Nechci předbíhat.

Už druhé léto jsme v Jižních lénech, nemůžeš být tak daleko od splnění své přísahy.

„Ve jménu Krále devětkrát devatero nepřátel Koruny skolím!“

Tak jsi přísahal. Kolik ti jich může zbývat?

Jeden, pane, než se mohu vrátit k Vysokému dvoru.

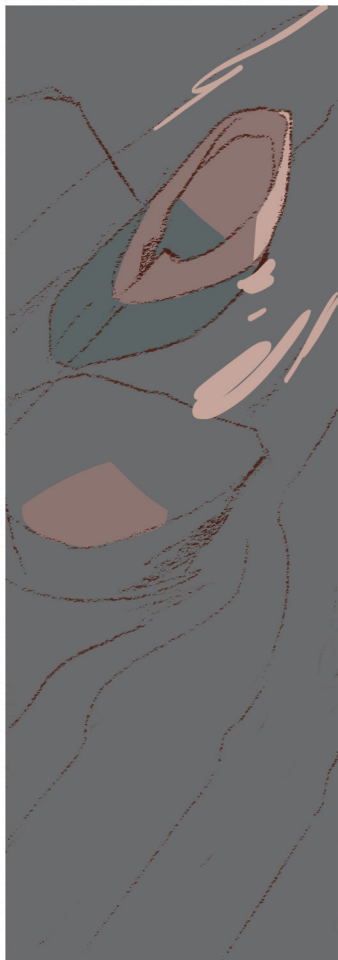
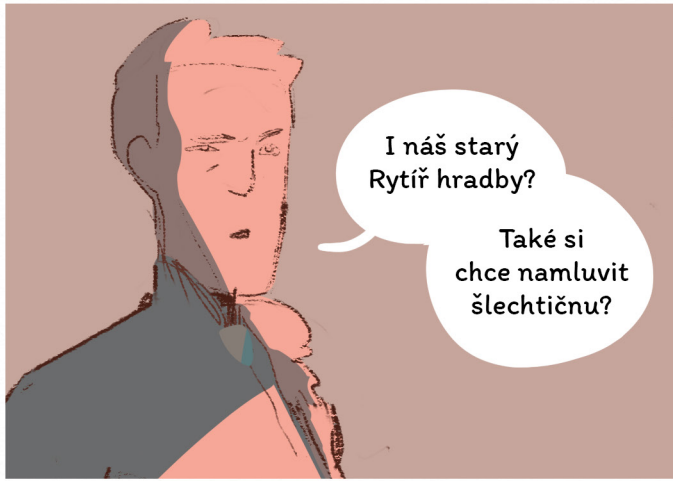
K zástupu šlechtičen, jen si jednu vybrat? Nebo dvě?

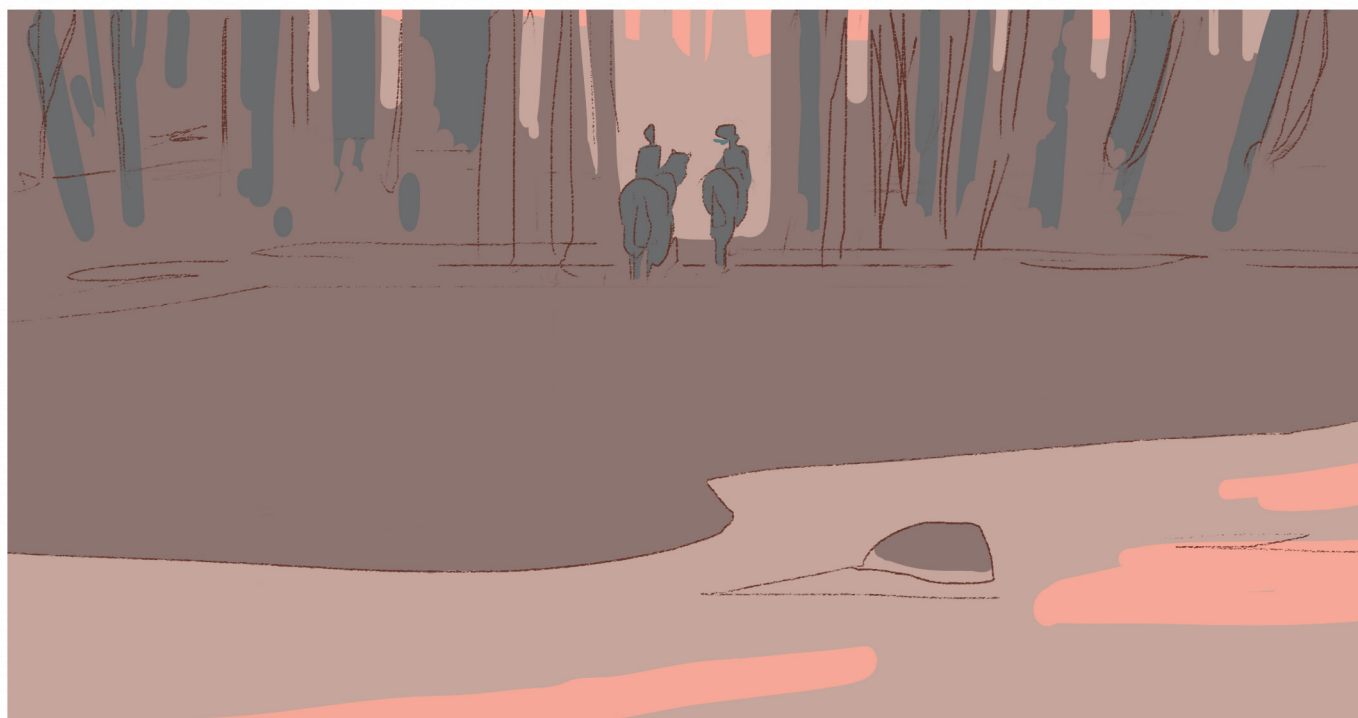
Ugh!

Ale no, chlapče, všichni jsme se Králi severu do služby zavázali abychom si u Vysokého dvora přilepšili. Nemusíme se stydět.

Jdeme celé ráno i poledne a stále to tu ještě nepoznávám.

Řeka nás odnesla na východ.

Bude nejlepší, když dojdeme co nejdál od mlýna i dědiny.

Ten výkvět rytířstva severu je horší než čokl na stopě.

My se nevracíme.

Kam jdeme?

Za Její Milostí, mojí paní.

Musíš začít svou službu

Cink

Ty jsi mi lhal!

A já mám teď sloužit za prázdný slib?

Nelhal jsem.

Měl jsem tě dovést ke květu, nic víc.

Ale-

Upsala ses a teď je načase platit.

Rok a den.

Neřekla jsem který rok a den.

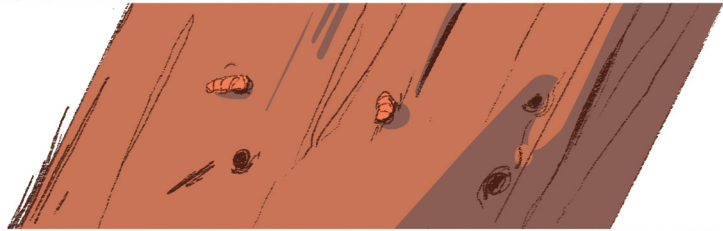
To můžeš vyřídit Její Milosti.

Snažíš se mě přechytračit?

Ne, už se mi to podařilo.

Ted' půjdu domů a ty se mě můžeš pokusit zastavit.

Opravdu myslíš, že můžeš jen tak odejít?

Nejsi moje. Ted' patříš Její Milosti a já tě nebudu držet.

Ale věř mi, přijde den, kdy si službu vybere.

Se všemi úroky.

„Nepatřím“ tobě? Tak proč ti na tom záleží?

Proč mi to všechno říkáš?

Protože
já to zkusil.
Věř mi, že můžeš
utíkat, ale vždy
tě najde.

Ber to
jako malou
radu navíc.

Radu
navíc?

Uzavřeli jsme
dohodu, prošli jsme
spolu bitvou a skončili
jsme v řece. Za tu noc
jsme se sblížili.

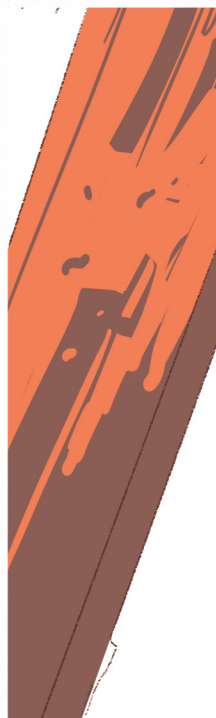
Navíc, kam
se vrátíš? Vypadalo
to, že mistr tkalec
tě neuvidí rád.

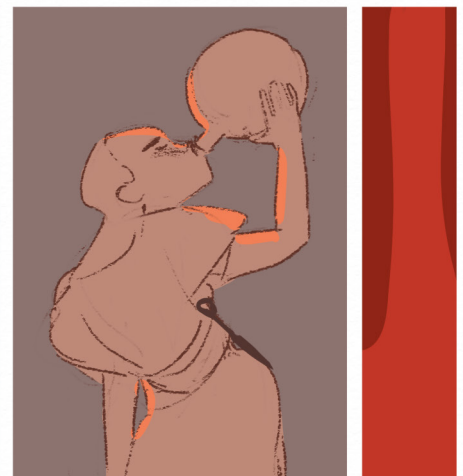
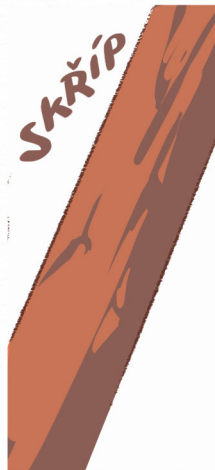
To kvůli
tobě jsem
se vůbec
upsala!

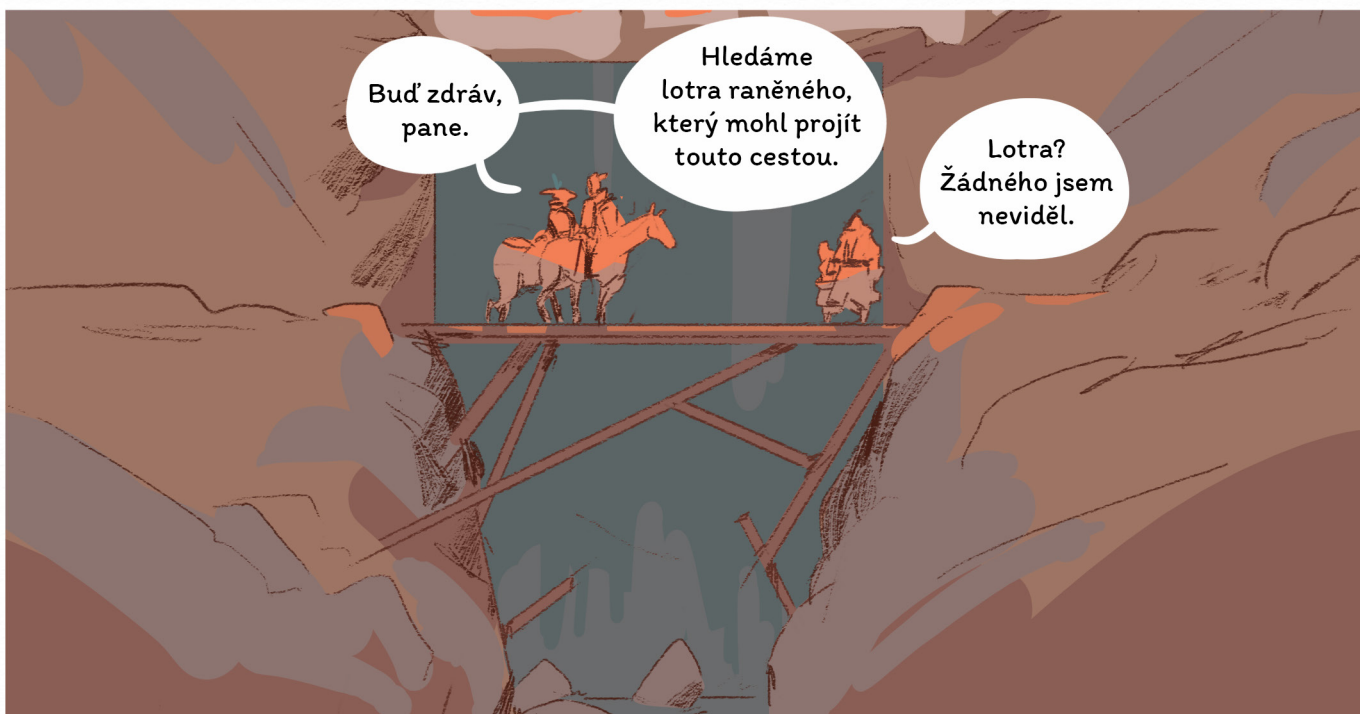
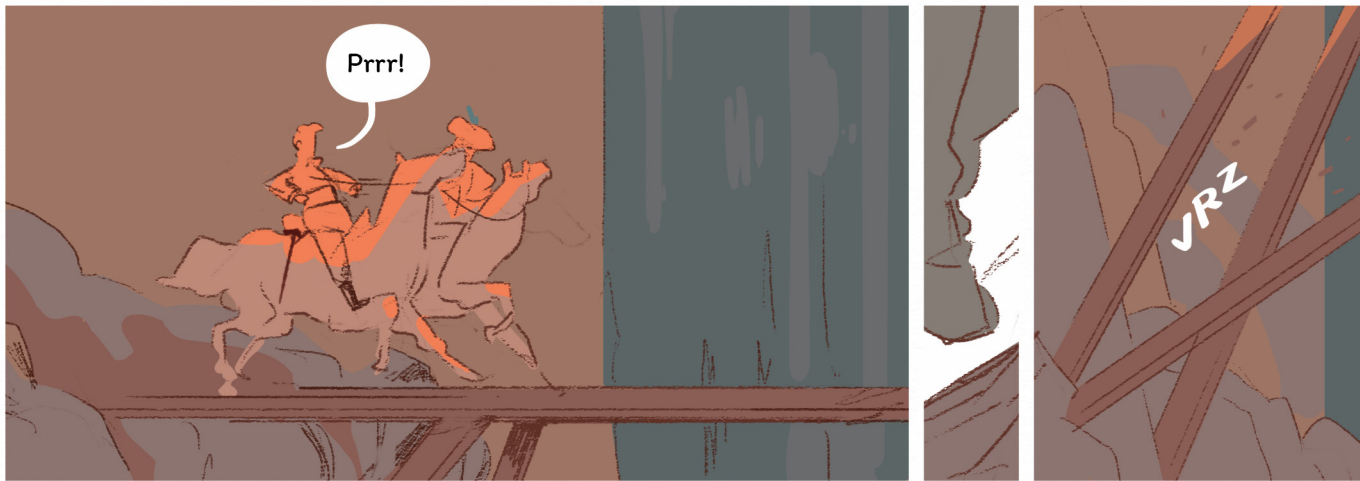
Vážím si
rady, ale chci
se vrátit.

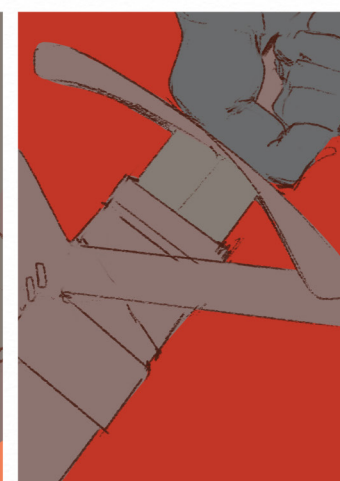
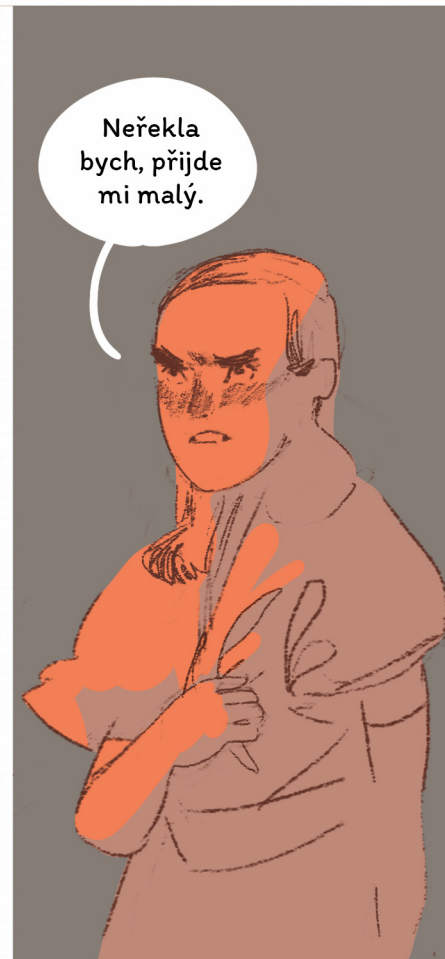

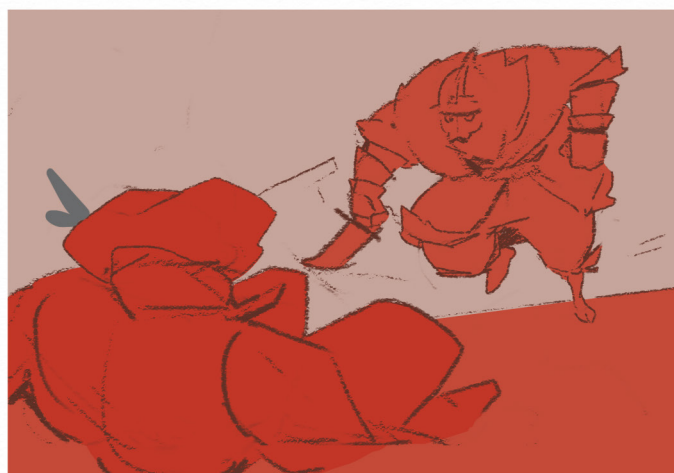
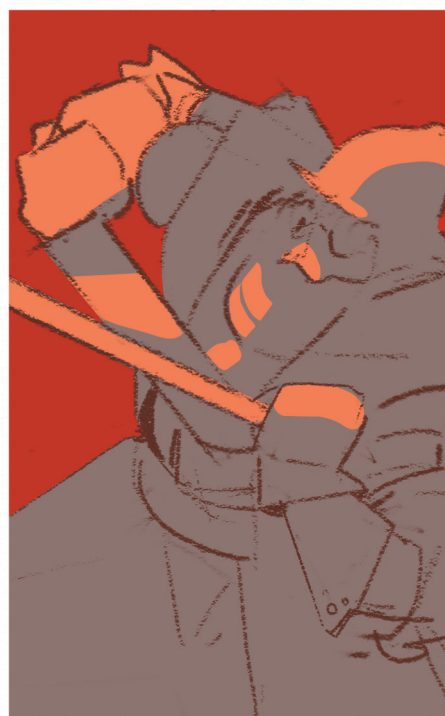
Tak se
alespoň na pár
dní vyhýbej rytířům,
budou hledat zbytky
zbojníků po včerejším
nájezdu.

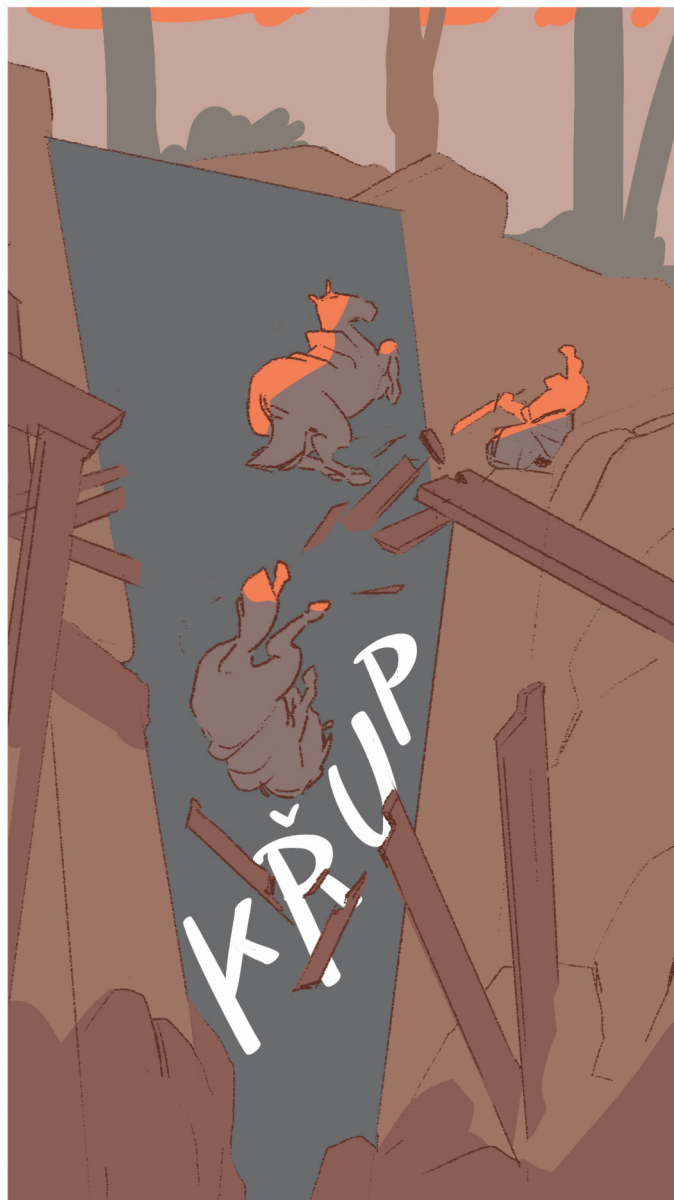

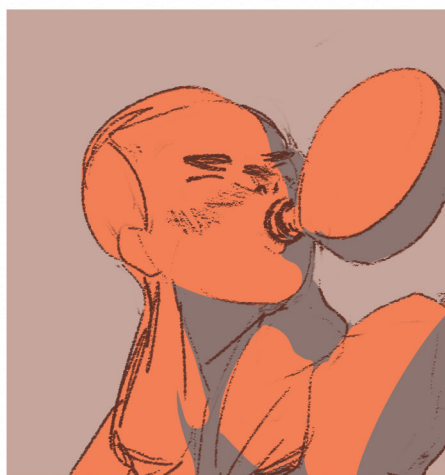
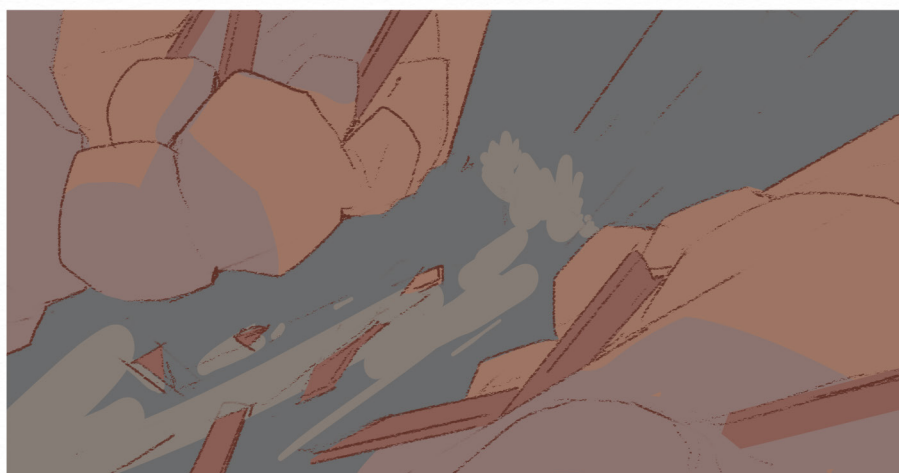
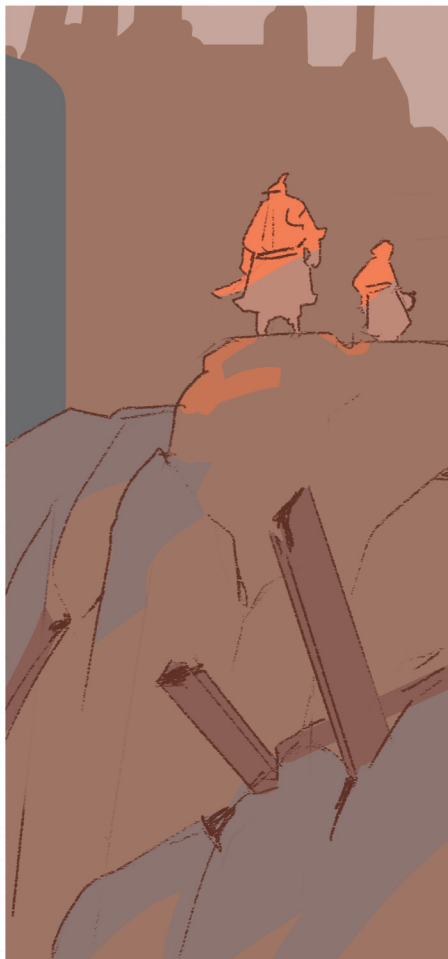

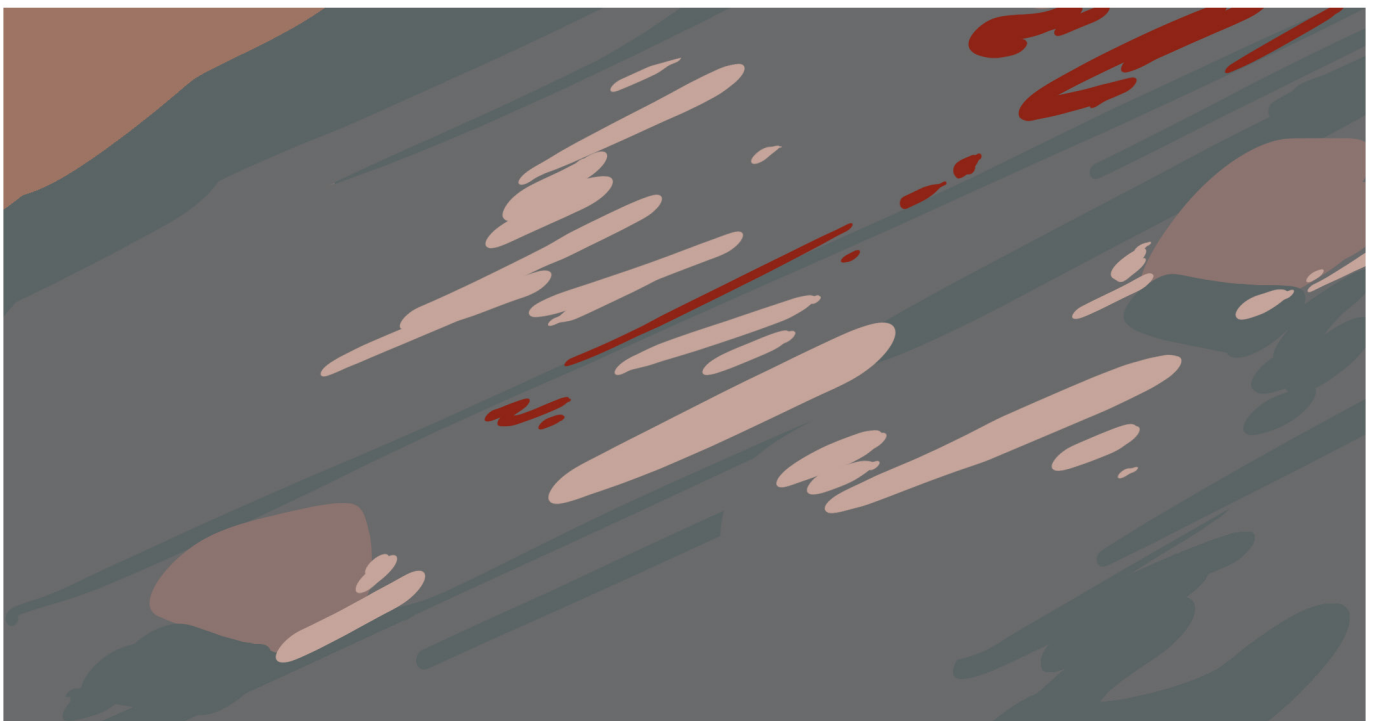

III.

Olifant k ústům Roland přiloží si,
přitiskne rty, zaduje ze vší síly.
Strmé jsou skály, roh zní údolími,
na třicet mil jeho hlas teskně kvílí.

francouzské hrdinské písně
Píseň o Rolandovi

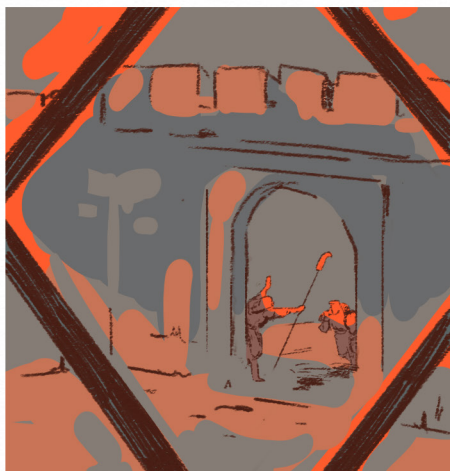

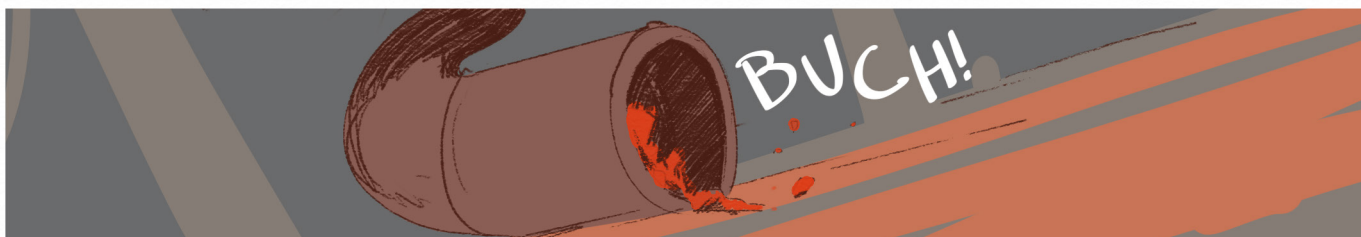
Štěstí pána
bylo trnem v oku
zlé čarodějnici, která
žila v hlubokém
lese na kraji
panství.

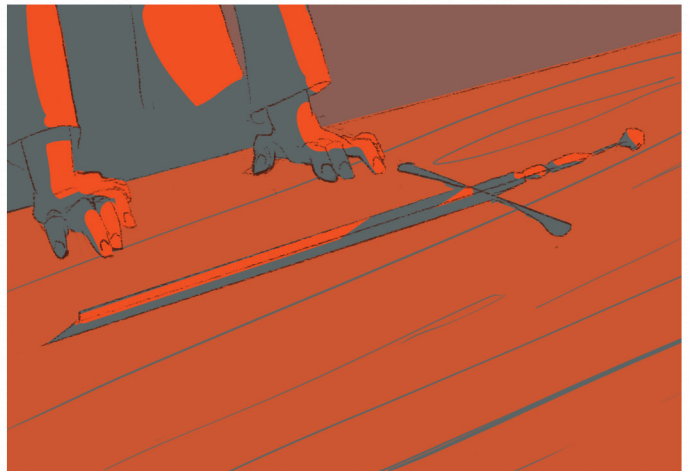
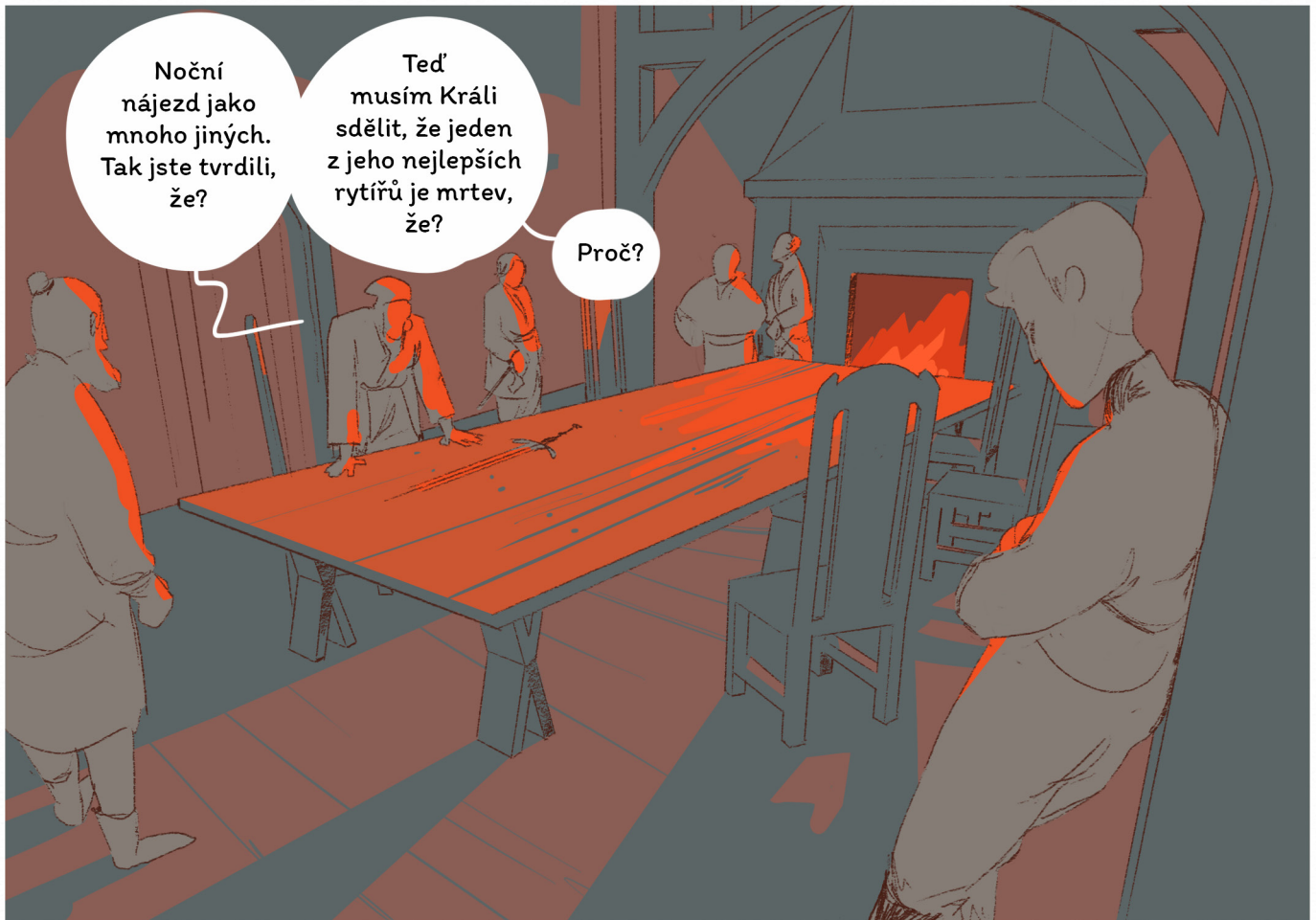

A tak
na ni jednoho
dne seslala zlé
prokletí plné krve,
černé půdy a nenávisti.
Malá kněžna se
proměnila...

U mého
erbu.

Proč
v sedlech nejsme
a plným tryskem po
stopách mordýře
nejedeme?

Proč tu
ztrácíme
čas?

Protože, chlapče, zabil
druha našeho, kterému
se sotva některý z nás
vyrovnati mohl.

Protože snad služebním
Její Milosti nebo jiné
zlé moci byl.

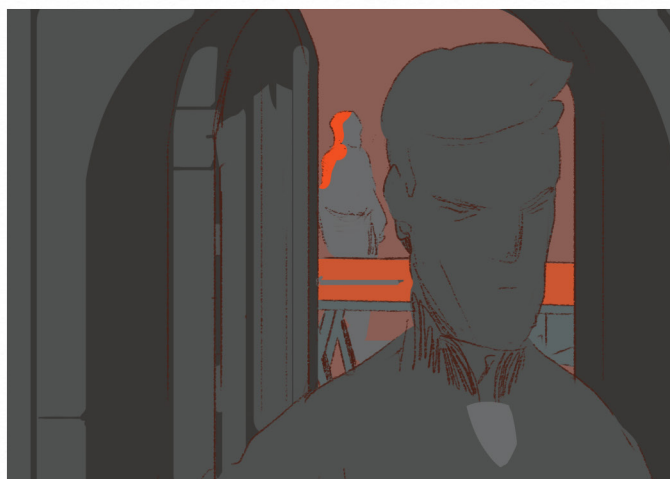
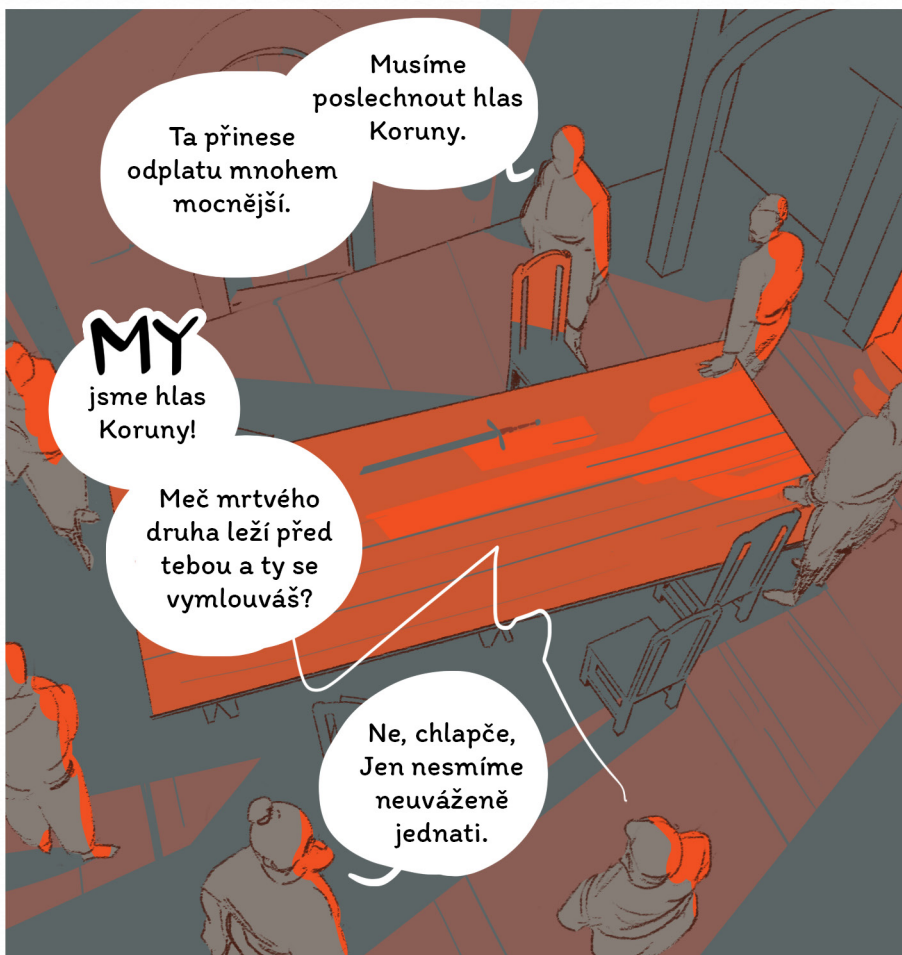
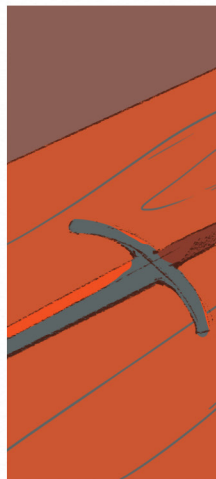

Musíš si
být vědom, pane,
že musíme vytrhat
nepřátele Koruny jak
plevel, než se znovu
rozšíří nepokoje.

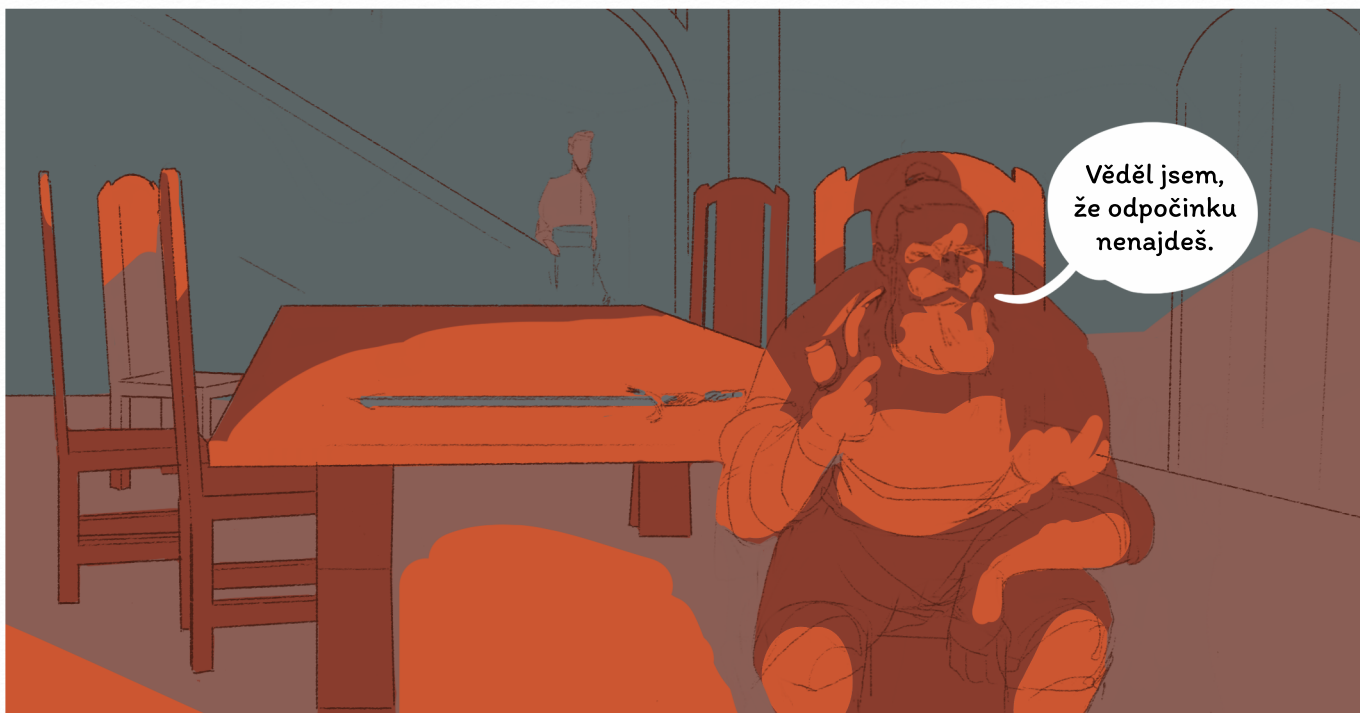
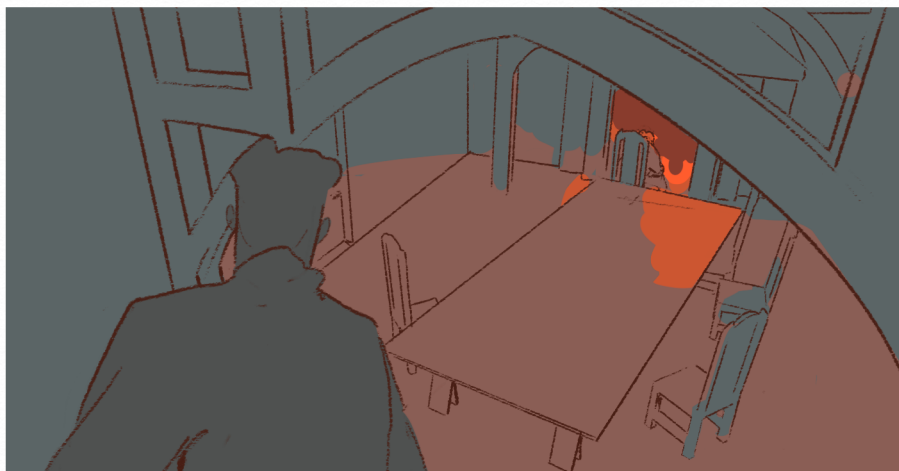
Zdrž se,
velvyslanče,
soudu mých
druhů.

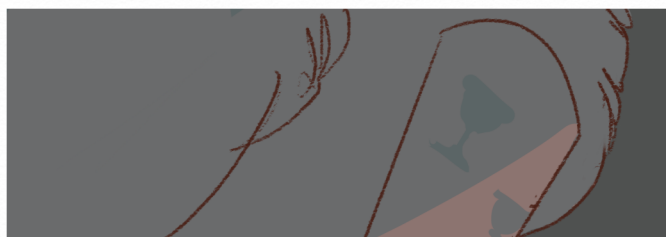
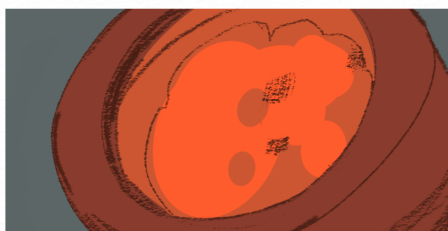
Požádám o posily
lenních pánů. Do té doby
nechci vidět žádné
další výpravy.

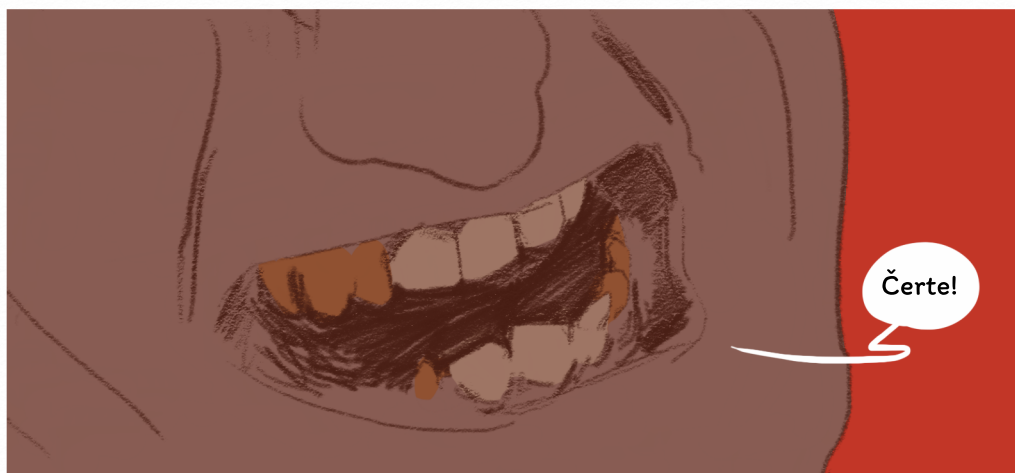
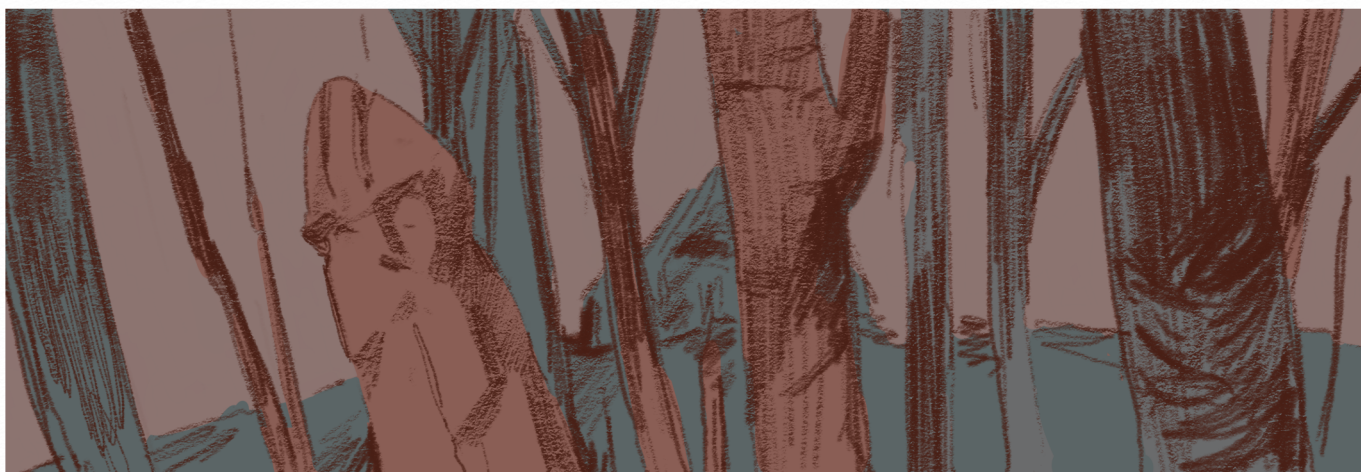
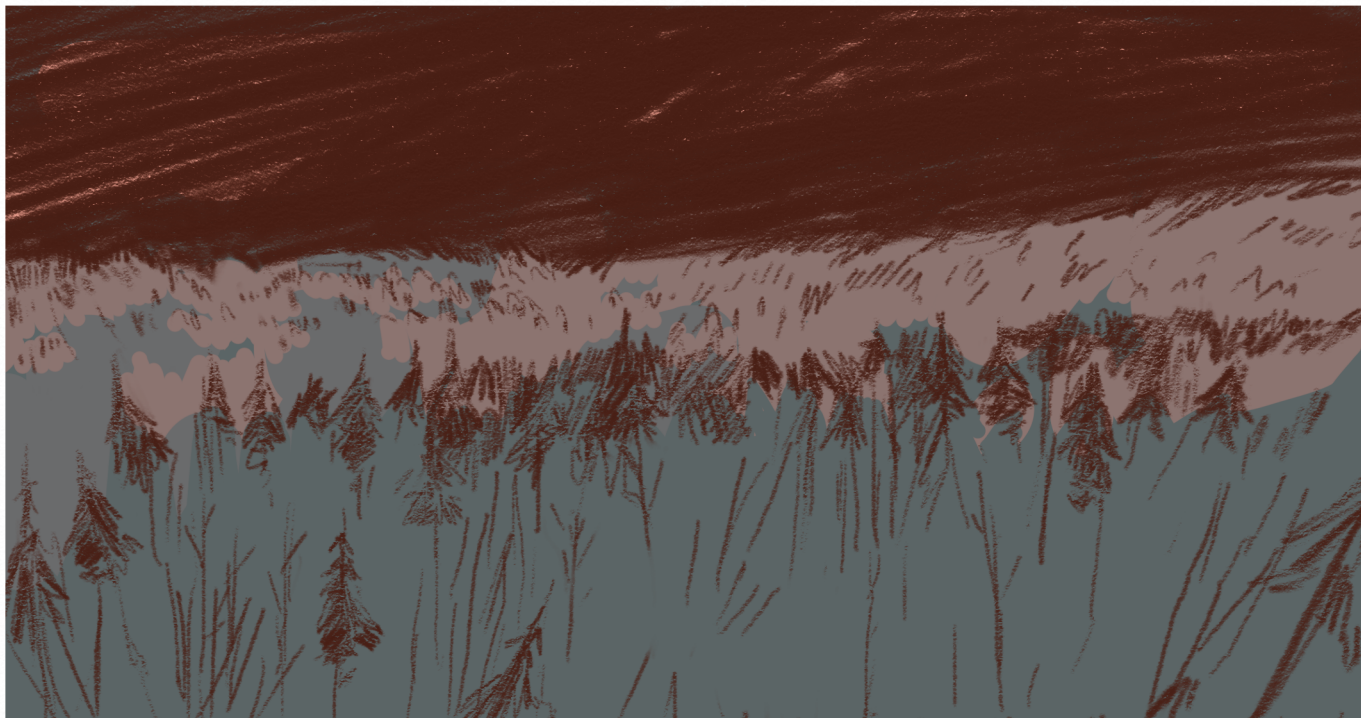

ČERTE!

Konec první části.

ČERT

jako diplomovou práci vypracoval BcA. Lukáš Komárek
pod vedením MgA. Ing. Václava Šlajcha
v ateliéru Ilustrace

Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara
ZČU 2021